

**WYMAGANIA EDUKACYJNE
z RELIGII
w KATOLICKIM LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCYM
IM. ŚW. STANISŁAWA KOSTKI W KIELCACH**

według programu nr AZ-3-01/13 z dnia 09.04.2013 r.

„KIM JESTEM JAKO CZŁOWIEK, KIM CHCĘ BYĆ JAKO CHRZEŚCIJANIN”

Podstawy prawne

- ✓ Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 kwietnia 1992 r. w sprawie warunków i sposobu organizowania nauki religii w szkołach publicznych (Dz. U. Z 1992r. Nr 36 poz. 155 z późniejszymi zmianami)
- ✓ Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 7 września 2004r. w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy oraz przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów w szkołach publicznych. (Dz. U. z 2004r. Nr 199, poz. 2046)
- ✓ Konferencja Episkopatu Polski *Dyrektorium katechetyczne Kościoła Katolickiego w Polsce*, Kraków 2001.
- ✓ Programu nauczania religii zaakceptowanego przez Konferencję Episkopatu Polski - Komisję Wychowania Katolickiego 20 września 2001 roku
- ✓ Rozporządzenie dotyczące kryterium oceniania na lekcji religii w Diecezji Kieleckiej z dnia 1 września 1999 roku.

Przedmiot oceny z religii zawiera kryteria poznawcze, kształcące i wychowawcze. W wartościowaniu oceny z religii nauczyciel uzupełnia dydaktyczny zakres oceny wymiarem duszpasterskim, czyli życiem chrześcijańskim.

W ocenianiu z religii obowiązują poniższe zasady:

1. Obiektywność - zastosowanie jednolitych norm i kryteriów oceniania.
2. Jawność - podawanie na bieżąco wyników pracy ucznia (rodziców na ich zapotrzebowanie lub gdy zaistnieje taka potrzeba ze strony szkoły).
3. Instruktywność - ze wskazaniem na pojawiające się braki i motywacja do poprawy i dalszej pracy.

Metody kontroli i oceny:

1. Konwencjonalne (bieżąca kontrola, prace pisemne, posługiwanie się książką, ćwiczenia praktyczne, kontrola graficzna, obserwacja uczniów w toku ich pracy itp.).
2. Techniczne sposoby kontrolowania procesu dydaktycznego (kontrola i ocena przy pomocy zróżnicowanych zadań testowych).

Sposoby oceniania:

Wartościowanie gestem, słowem, stopniem.

Elementy wchodzące w zakres oceny z religii:

1. Zaangażowanie się w działalność grup parafialnych,
2. Zaangażowanie na katechezie i przygotowanie się do niej,
3. Zainteresowanie i relację do przedmiotu.
4. Wiedza, ilość i jakość prezentowanych wiadomości (uwzględniając zdolności ucznia, sumiennosc),
5. Zeszyt, zadania domowe
6. Pilność i systematycznosc.
7. Umiejetnosc zastosowania poznanych wiadomości w zyciu.

Kontrola i ocena w religii nie dotyczy wyłacznie sprawdzenia wiadomości, lecz także umiejetnosc, postaw, zdolnosc tworczych, rozwoju zainteresowan, motywacji uczenia sie, a glownie ksztaltowania cech charakteru, woli, odpowiedzialnosc za swoje czyny, dokladnosc, wytrwalosc, pracowitosc, kultury osobistej, zgodnosc postepowania z przyjeta wiara.

ZASADY OCENIANIA

1. Katecheta wystawia ocene w porozumieniu z uczniami.
2. W ciagu jednego semestru wystawia kazdemu uczniowi oceny czastkowe zaplanowane na dany semestr.
3. Ocenianie ucznia dokonuje sie systematyczne. Uczeń ma mozliwosc poprawiania ocen czastkowych w ciagu semestrów w ramach konsultacji z religii. Termin konsultacji podaje katecheta na poczatku roku szkolnego. Poprawianie moze odbywac sie w formie pisemnej lub ustnej z zakresu określonego indywidualnie.

4. Uczeń może być niesklasyfikowany z religii, jeżeli istnieje brak podstaw do ustalenia oceny klasyfikacyjnej z powodu nieobecności ucznia na zajęciach edukacyjnych przekraczającej połowę czasu przeznaczanego na te zajęcia w szkolnym planie edukacji.
5. Żadna z ocen wystawionych w wyniku semestralnej lub rocznej klasyfikacji nie jest średnią arytmetyczną ocen uzyskanych w ciągu semestru (roku). Oceny częściowe mają różną wagę. Najważniejsze są oceny dotyczące umiejętności przedmiotowych.
6. Przy ustalaniu oceny klasyfikacyjnej nauczyciel bierze pod uwagę możliwości ucznia, jego indywidualną sytuację, rozwój, postępy, diagnozę wyjściową, dysfunkcje – zarówno stwierdzone orzeczeniem Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej, jak i zaobserwowane podczas pracy z uczniem.

Oceny częściowe, semestralne i końcoworoczne stawia się według skali:

- celujący (6),
- bardzo dobry (5),
- dobry (4),
- dostateczny (3),
- dopuszczający (2),
- niedostateczny (1).

Ilość ocen:

W ciągu jednego semestru nauczyciel wystawia każdemu uczniowi co najmniej trzy oceny częściowe.

Prace pisemne oceniane są wg następującego przelicznika procentowego:

Ocena	%
Niedostateczna	0 – 29,99
Niedostateczna +	30 - 39,99
Dopuszczająca	40 – 44,99
Dopuszczająca +	45 – 49,99
Dostateczna	50 – 59,99
Dostateczna +	60 – 69,99
Dobra	70 – 79,99
Dobra +	80 – 84,99
Bardzo dobra	85 – 89,99
Bardzo dobra	90 – 95

Celująca	powyżej 95
----------	------------

Oceny semestralne i końcoworoczne są wystawiane wg następującego przelicznika:

Ocena	średnia ważona
Niedostateczna	1,00 – 1,66
Dopuszczająca	1,67 – 2,66
Dostateczna	2,67 – 3,66
Dobra	3,67 – 4,66
Bardzo dobra	4,67 – 5,66
Celująca	5,67 – 6,00

ZASADY WYSTAWIANIA OCEN

Podstawą do wystawienia oceny kończącej określony etap nauki są oceny cząstkowe skupione w następujących grupach:

- prace pisemne
- odpowiedzi ustne
- sprawdziany i testy
- zeszyt przedmiotowy
- praca w grupach, aktywność
- kreatywność.

Przy wystawianiu oceny rocznej bierze się również pod uwagę ocenę z półrocza.

W procesie oceniania **obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań** (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym). Ocenianiu podlega wiedza i umiejętności ucznia oraz przejawy ich zastosowania w życiu codziennym, przede wszystkim w szkole. Gdy uczeń ubiega się o ocenę celującą, katecheta bierze pod uwagę również jego zaangażowanie religijno-społeczne poza szkołą.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą,
- b) odmawia wszelkiej współpracy,
- c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:

- a) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
- b) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z katechetom i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:

- a) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
- b) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania rozszerzające:

- a) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
- b) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
- c) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopełniające:

- a) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
- b) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności,
- c) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostołskie.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- a) posiadał wiedzę i umiejętności znacznie wykraczające poza program nauczania przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
- b) biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych z programu nauczania danej klasy, proponuje rozwiązania nietypowe, rozwiązuje także zadania wykraczające poza program nauczania tej klasy,
- c) osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach kwalifikując się do finałów na szczeblu powiatowym, regionalnym, wojewódzkim albo krajowym lub posiada inne porównywalne osiągnięcia.

Poprawianie oceny:

Uczeń może poprawić otrzymaną ocenę w ciągu jednego tygodnia od poinformowania go o niej, z zastrzeżeniem:

- 1) poprawa ocen jest jednorazowa;
- 3) ocenę celującą uczeń może otrzymać tylko w pierwszym terminie.

Przy wystawianiu oceny śródrocznej i rocznej nauczyciel bierze pod uwagę obie oceny.

Nauczyciel może w szczególnych sytuacjach (np. długotrwała choroba, wypadki losowe) ustalić inne warunki poprawy ocen przez ucznia.

Uczeń, który nie uczestniczył w przeprowadzanych procedurach oceniania, bez względu na przyczynę nieobecności trwającej więcej niż jeden dzień, ma obowiązek w ciągu tygodnia od powrotu do szkoły zaliczyć określony materiał. W przypadku niezgłoszenia się ucznia w celu zaliczenia materiału w ciągu tygodnia, nauczyciel może sprawdzić stan wiadomości z danego zakresu w dowolnym czasie i formie.

W sytuacji jednodniowej nieobecności ucznia podczas którejś z przeprowadzonych procedur oceniania, nauczyciel może sprawdzić stan wiadomości ucznia z danego zakresu w dowolnym czasie i formie.

W wyjątkowych i uzasadnionych sytuacjach (np. pobyt w szpitalu) poprawianie może odbywać się bezpośrednio przed wystawianiem oceny semestralnej lub końcowej. Przeprowadza się je na konsultacjach z przedmiotu.

Zgłaszanie nieprzygotowania

Uczeń może zgłosić na początku lekcji nieprzygotowanie do zajęć bez podania przyczyny dwa razy w semestrze, ale nie dotyczy to zapowiedzianych klasówek (prac klasowych, testów, sprawdzianów), znajomości lektur, prac długoterminowych.

W związku z funkcjonowaniem w szkole **systemu antyplagiatowego** uczeń zobowiązany jest poddać się jego procedurom. Uczeń zobowiązany jest dostarczyć nauczycielowi wydrukowaną pracę w wyznaczonym terminie (czcionka 14, interlinia 1,5) wraz z raportem.

PRZEDMIOT OCENY	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
1. Zeszyt przedmiotowy	<ul style="list-style-type: none">• wszystkie tematy, notatki• prace domowe• staranne pismo	<ul style="list-style-type: none">• starannie prowadzony• wszystkie tematy i notatki• prace domowe	<ul style="list-style-type: none">• zeszyt staranny• luki w zapisach (sporadyczne do 5)	<ul style="list-style-type: none">• zeszyt czytelny• braki notatek, prac domo-	<ul style="list-style-type: none">• pismo niesta-• ranne• luki w zapisach	<ul style="list-style-type: none">• brak zeszytu

	•własne materiały, itp.		tematów)	wych (do 40% tematów)	(do 70% tematów)	
2. Prace domowe	<ul style="list-style-type: none"> •starannie wykonane •treści wskazujące na poszukiwania w różnych materiałach •twórcze 	<ul style="list-style-type: none"> •merytorycznie zgodne z omawianym na lekcji materiałem •staranne •czytelne •rzeczowe 	<ul style="list-style-type: none"> •wskazują na zrozumienie tematu •niezbyt twórcze 	<ul style="list-style-type: none"> •powiązane z tematem •niestaranne 	<ul style="list-style-type: none"> •widać próby wykonania pracy •na temat 	<ul style="list-style-type: none"> •praca nie na temat •brak rzeczowości w pracy •brak pracy
3. Testy i sprawdziany	<ul style="list-style-type: none"> •wszystkie polecenia wykonane poprawnie •rozwiązane zadanie dodatkowe 	<ul style="list-style-type: none"> •75% spełnionych wymagań podstawowych (łatwe, praktyczne, przydatne życiowo, niezbędne) •75% spełnionych wymagań rozszerzających (bardzo trudne i trudne, teoretyczne, naukowe) 	<ul style="list-style-type: none"> •75% zadań podstawowych •50% wymagań rozszerzających 	<ul style="list-style-type: none"> •75% wiedzy z zakresu wymagań podstawowych (bardzo łatwe i łatwe, niezbędne w dalszej edukacji) 	<ul style="list-style-type: none"> •50% wiedzy z zakresu wymagań podstawowych 	<ul style="list-style-type: none"> •poniżej 30% odpowiedzi dotyczących wiedzy podstawowej
4. Odpowiedzi ustne	<ul style="list-style-type: none"> •wiadomości zawarte w podręczniku i zeszyte uzupełnione wiedzą spoza programu •wypowiedź pełnymi zdaniami, bogaty język 	<ul style="list-style-type: none"> •wiadomości z podręcznika i zeszytu prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem •odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych 	<ul style="list-style-type: none"> •wyuczone na pamięć wiadomości •uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami •potrzebna pomoc katechety 	<ul style="list-style-type: none"> •wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć •odpowiedź niestaranna •częste pytania naprowadzające 	<ul style="list-style-type: none"> •słabe wiązanie faktów i wiadomości •chaos myślowy i słowny •dużo pytań pomocniczych 	<ul style="list-style-type: none"> •brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych

PRZEDMIOT OCENY	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
5. Aktywność	<ul style="list-style-type: none"> • uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji • korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie 	<ul style="list-style-type: none"> • jest zawsze przygotowany do lekcji • zgłasza się do odpowiedzi • wypowiada się rzeczowo 	<ul style="list-style-type: none"> • stara się być przygotowany do lekcji • chętnie w niej uczestniczy 	<ul style="list-style-type: none"> • mało aktywny na lekcjach 	<ul style="list-style-type: none"> • niechętny udział w lekcji 	<ul style="list-style-type: none"> • lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary
6. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	<ul style="list-style-type: none"> • pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, dużo własnej inicjatywy • uczestniczy w przygotowaniu rekolekcji szkolnych (ministranci, schola itp.) • reprezentuje szkołę w olimpiadzie religijnej 	<ul style="list-style-type: none"> • starannie wykonuje powierzone przez katechetę zadania • przejawia postawę apostołską 	<ul style="list-style-type: none"> • niezbyt chętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie • uczestniczy w rekolekcjach szkolnych 			

SYSTEM OCENIANIA Z RELIGII DLA KLASY I GIMNAZJUM
WEDŁUG PODRĘCZNIKA „BŁOGOSŁAWIENI, KTÓRZY SZUKAJĄ JEZUSA”
ZGODNEGO Z PROGRAMEM NAUCZANIA „KIM JESTEM JAKO CZŁOWIEK, KIM CHCĘ BYĆ JAKO
CHRZEŚCIJANIN” NR AZ-3-01/13

OGÓLNE KRYTERIA OCENIANIA

W procesie oceniania **obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań** (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym). Oceniamy wiedzę i umiejętności ucznia oraz przejawy ich zastosowania w życiu codziennym, przede wszystkim w szkole. Gdy uczeń ubiega się o ocenę celującą, bierze się pod uwagę również jego zaangażowanie religijno-społeczne poza szkołą.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą, (i)
- b) odmawia wszelkiej współpracy, (i)
- c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:

- c) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
- d) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:

- c) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
- d) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania rozszerzające:

- d) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
- e) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
- f) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopełniające:

- d) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
- e) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności
- f) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostołskie.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- a) posiadał wiedzę i umiejętności znacznie wykraczające poza program nauczania przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
 b) biele posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych z programu nauczania danej klasy, proponuje rozwiązania nietypowe, rozwiązuje także zadania wykraczające poza program nauczania tej klasy,
 c) osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach kwalifikując się do finałów na szczeblu powiatowym, regionalnym, wojewódzkim albo krajowym lub posiada inne porównywalne osiągnięcia.

PRZEDMIOT OCENY	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
1. Cytaty z Pisma Świętego. Modlitwy, pieśni	dokładna znajomość cytatu wraz ze znajomością źródła (np. Ewangelia św. Mateusza)	dokładna znajomość cytatów z lekcji	przytoczenie sensu cytatu własnymi słowami	niezbyt dokładna znajomość sensu cytatu	skojarzenia z treścią cytatu	brak jakiegokolwiek znajomości cytatów
2. Zeszyt przedmiotowy	wszystkie tematy zapisy prace domowe staranne pismo własne materiały ilustracje itp.	starannie prowadzony wszystkie tematy i notatki prace domowe	zeszyt staranny luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów)	zeszyt czytelny braki notatek, prac domowych (do 40% tematów)	pismo niestaranne liczne luki w zapisach (do 70% tematów)	brak zeszytu
3. Prace domowe	staranne wykonanie treści wskazujące na poszukiwania w różnych materiałach dużo własnej inwencji twórcze	merytorycznie zgodne z omawianym na lekcji materiałem staranne czytelne rzeczowe	wskazują na zrozumienie tematu niezbyt twórcze	powiązane z tematem niestaranne	widać próby wykonania pracy na temat	praca nie na temat brak rzetelności w pracy brak pracy
4. Testy i sprawdziany	wszystkie polecenia wykonane poprawnie rozwiązane też zadanie dodatkowe	75% spełnionych wymagań podstawowych (łatwe, praktyczne, przydatne życiowo, niezbędne) 75% spełnionych wymagań rozszerzających (bardzo trudne i trudne, teoretyczne, naukowe)	75% zadań podstawowych 50% wymagań rozszerzających	75% wiedzy z zakresu wymagań podstawowych (bardzo łatwe i łatwe, niezbędne w dalszej edukacji)	50% wiedzy z zakresu wymagań podstawowych	poniżej 30% odpowiedzi dotyczących wiedzy podstawowej
	wiadomości zawarte w podręczniku i zeszycie	wiadomości z podręcznika i zeszytu prezentowane w	wyuczone na pamięć wiadomości	wybiórcza znajomość pozna-	słabe wiązanie faktów i wiadomości	brak odpowiedzi lub odpo-

5. Odpowiedzi ustne	uzupełnione wiedzą spoza programu wypowiedź pełnymi zdaniami, bogaty język używanie pojęć	sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych	uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami potrzebna pomoc nauczyciela	nych treści i pojęć odpowiedź niestaranna częste pytania naprowadzające	chaos myślowy i słowny odpowiedź bełkotliwa, niewyraźna, pojedyncze wyrazy dużo pytań pomocniczych	wiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych
6. Aktywność	uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie	uczeń zawsze przygotowany do lekcji często zgłasza się do odpowiedzi wypowiada się poprawnie	stara się być przygotowany do lekcji chętnie w niej uczestniczy	mało aktywny na lekcjach	niechętny udział w lekcji	lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary
7. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	wiele razy pomaga w różnych pracach pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, dużo własnej inicjatywy aktywnie uczestniczy w życiu małych grup formacyjnych (ministranci, oaza itp.) reprezentuje szkołę (parafię) w konkursie przedmiotowym (olimpiadzie)	starannie wykonuje powierzone przez katechetę zadania przejawia postawę apostołską	niezbyt chętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie uczestniczy w rekolacjach szkolnych			

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA

SEMESTR I

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Otwarcie na Bożą	wymienia, co jest dla niego ważne podaje prawdę, że Bóg kocha miłością bezwarunkową	podaje przykłady działania kochającego Boga w swoim życiu interpretuje biblijną perykopę o zwiastowaniu	wyjaśnia, na czym polega miłość bezwarunkowa uzasadnia, że poszukiwanie Boga oznacza otwarcie się na Je-	formułuje własną modlitwę dziękczynną za miłość okazywaną przez Boga podaje, w jaki sposób	daje świadectwo, w jaki sposób

<p>miłość</p>	<p>wskazuje teksty biblijne mówiące o powszechności grzechu wskazuje na Jezusa jako Zbawiciela, który wyzwala z niewoli grzechu wymienia najważniejsze wartości w życiu człowieka podaje prawdę, że stan duszy człowieka wpływa na jego relacje z otoczeniem prezentuje treść perykopy o dwunastoletnim Jezusie w świątyni definiuje modlitwę jako spotkanie i dialog z Bogiem</p>	<p>omawia prawdę, że grzech jest przeszkodą w poznaniu i akceptacji prawdy o sobie i o Bożej miłości określa, jaki ideał siebie chciałby osiągnąć, który będzie podobał się Panu Bogu podaje, w jaki sposób zaprasza Jezusa do swego życia podaje przykłady gubienia i odnajdywania Boga w życiu chrześcijanina opowiada, w jaki sposób szuka Jezusa, identyfikując się z Maryją lub Józefem</p>	<p>go Miłość (jak Maryja) interpretuje biblijną perykopę uzdrowieniu paralytyka (Mt 9,1-8) określa, w jaki sposób oddaje Jezusowi swoje grzechy interpretuje biblijną perykopę o Zacheuszu (Łk 19,1-10) uzasadnia, że warto poszukiwać Jezusa pomimo swojej grzeszności wymienia formy i rodzaje modlitw i podaje przykłady charakteryzuje życie człowieka jako ciągłe poszukiwanie Boga</p>	<p>otwiera się na bezwarunkową miłość Boga i ją przyjmuje uzasadnia, że o własnych siłach człowiek nie jest w stanie wyzwolić się z grzechu i potrzebuje Bożej pomocy charakteryzuje konsekwencje zaproszenia Jezusa do swego serca (życia) podaje, w jaki sposób dba o dobre relacje z rodziną i w grupie koleżeńskiej uzasadnia, dlaczego Boga (Jezusa) trzeba nieustannie szukać</p>	<p>troszczy się o „sprawy Boże” w swoim życiu</p>
<p>II. Przyjaźń</p>	<p>wyjaśnia pojęcia: czyste serce, pożądlivość podaje przyczyny konfliktu króla Saula z Dawidem wylicza cechy prawdziwej przyjaźni wymienia cechy charakteryzujące przyjacielskie relacje podaje przykłady dobrych relacji dorastających dzieci z rodzicami określa, co to jest wolontariat wymienia rodzaje pracy wolontariatu definiuje, czym są uzależnienia wylicza różne formy uzależnień (papierosy, alkohol, narkotyki, zakupy) określa szkodliwość narkotyków wymienia pozytywne i negatywne strony kontaktu przez</p>	<p>wskazuje (wymienia) różnice psychiczne między mężczyzną i kobietą podaje przykłady sytuacji, kiedy przyjaźń jest poddana próbie określa, w jaki sposób chce budować relacje przyjaźni podaje przykłady działań (zachowań) budujących wzajemne zaufanie wyraża szacunek wobec rodziców (opiekunów) wskazuje sposoby włączenia się w wolontariat w swojej miejscowości lub okolicy podaje, w jaki sposób szuka grupy, z którą chce pomagać innym wyraża dezaprobatę wobec wszelkiego rodzaju uzależnień podaje, w jaki sposób i kto może pomóc ludziom uzależnionym podaje zasady właściwego ko-</p>	<p>omawia prawdę, że człowiek przeżywa swoje życie i wyraża się jako mężczyzna lub kobieta charakteryzuje życie zniewolone pożądlivością i postawę czystego serca opowiada historię relacji Dawida z królem Saulem charakteryzuje przyjaźń Dawida i Jonatana uzasadnia konieczność okazywania czci rodzicom uzasadnia, dlaczego warto słuchać rodziców charakteryzuje owoce zaangażowania się w wolontariat wyjaśnia, na czym polegają poszczególne uzależnienia charakteryzuje skutki uzależnienia podaje, w jaki sposób może wspierać kolegów, którzy mieli kontakt z narkotykami</p>	<p>właściwie ocenia różne opinie i zachowania dotyczące ludzkiej seksualności prezentowane w reklamach określa działania, jakie podejmuje w zakresie wychowania siebie do czystości wyjaśnia, na czym polegają dobre relacje rówieśnicze określa, jakie działania ukierunkowane na dobro planuje podjąć z wspólnie rówieśnikami formułuje prawa i obowiązki rodziców wobec dzieci oraz dzieci wobec rodziców wyjaśnia słowa Jezusa „Więcej szczęścia jest w dawaniu, aniżeli w braniu” referuje, w jaki sposób</p>	<p>nawiązuje przyjacielskie relacje z innymi ludźmi: wolontariuszami i potrzebującymi pomocy i referuje swe działania wobec klasy</p>

	<p>Internet wskazuje, jak chronić swoją godność i prywatność w sieci</p> <p>określa, jakiej postawy wobec życia oczekuje od nas Bóg</p> <p>podaje prawdę, że problemy są nieodłączną częścią życia człowieka</p>	<p>rzystania z Internetu wskazuje pozytywne sposoby rozwiązywania problemów, które spotyka w życiu</p> <p>wskazuje, gdzie mogą szukać pomocy osoby mające myśli samobójcze</p>	<p>charakteryzuje różnice między światem wirtualnym a realnym</p> <p>określa postawę zdrowego dystansu wobec świata wirtualnego</p> <p>charakteryzuje życie ludzkie jako największy dar otrzymany od Boga</p> <p>wyjaśnia, że samobójstwo nie jest rozwiązaniem problemu</p>	<p>uwrażliwia innych na problem narkomanii</p> <p>argumentuje wartość bezpośrednich relacji osobowych</p> <p>uzasadnia, dlaczego mamy się troszczyć o własne życie</p> <p>określa, w jaki sposób szanuje swoje życie i troszczy się o swój rozwój</p>	
<p>III.</p> <p>Bóg Ojciec</p>	<p>definiuje pojęcie wiary</p> <p>wymienia główne prawdy wiary</p> <p>definiuje pojęcie „Biblia”</p> <p>wymienia inne nazwy Biblii</p> <p>omawia budowę Pisma Świętego (księgi, rozdziały, wersety, wyjaśnienia pod tekstem)</p> <p>potrafi odszukać wskazany fragment biblijny</p> <p>podaje, w jakich językach napisano Biblię</p> <p>podaje definicję modlitwy</p> <p>wymienia rodzaje modlitw</p> <p>wymienia najważniejsze fakty z historii zbawienia</p> <p>określa miejsce Abrahama w historii zbawienia</p> <p>podaje, że wiara jest darem Boga i wymienia jej cechy</p> <p>podaje, że Izaak był synem Abrahama</p> <p>omawia tekst biblijny o ofierze Abrahama (Rdz 22,1-19)</p> <p>omawia okoliczności zmiany imienia Jakuba na Izrael</p>	<p>omawia prawdę, że u podstaw wiary jest przyjęcie Bożej miłości i odpowiedź na nią</p> <p>omawia własne sposoby umacniania swej wiary</p> <p>wymienia autorów Biblii i etapy jej powstawania</p> <p>określa, co to jest kanon Pisma Świętego</p> <p>określa, czym jest Tradycja Kościoła</p> <p>wymienia niektóre gatunki literackie, jakimi posługuje się Biblia</p> <p>wymienia najbardziej znane tłumaczenia Biblii</p> <p>podaje przykłady modlących się postaci biblijnych</p> <p>potrafi wykorzystać Pismo Święte w modlitwie osobistej</p> <p>określa kolejność najważniejszych wydarzeń z historii zbawienia, zaznaczając je na osi czasu</p> <p>omawia, że Bóg jest wierny swoim obietnicom i chce stale przebywać w naszym życiu</p> <p>wymienia owoce heroicznej wia-</p>	<p>uzasadnia potrzebę coraz lepszego poznawania treści wiary</p> <p>rozdziela wiarę naturalną i religijną (nadprzyrodzoną)</p> <p>wyjaśnia, na czym polega natchnienie Biblii</p> <p>wyjaśnia, że czytając Biblię, spotyka się z Bogiem</p> <p>przyporządkowuje gatunki literackie do wybranych fragmentów Pisma Świętego</p> <p>potrafi rozpoznać przekład Biblii zatwierdzony przez Kościół katolicki</p> <p>wskazuje w Piśmie Świętym miejsca, gdzie występują poszczególne typy modlitw</p> <p>charakteryzuje relacje Bóg-człowiek (na przykładzie postaci ze Starego Testamentu oraz współczesnych ludzi)</p> <p>charakteryzuje postać Abrahama i wyjaśnia, dlaczego nazywamy go „ojcem wierzących”</p> <p>omawia, w jaki sposób pogłębia swoją wiarę</p> <p>wyjaśnia sens próby wiary Abrahama</p>	<p>wyjaśnia, że wiara jest wejściem w osobistą relację z Bogiem</p> <p>charakteryzuje związek między Pismem Świętym a Tradycją</p> <p>podejmuje samodzielną lekturę Pisma Świętego i dzieli się swym doświadczeniem wobec klasy</p> <p>uzasadnia konieczność określenia gatunków literackich dla właściwej interpretacji tekstów biblijnych</p> <p>wyjaśnia, dlaczego tłumaczy się Biblię na języki narodowe</p> <p>prezentuje, jak modli się tekstami z Pisma Świętego</p> <p>samodzielnie układa modlitwy i z zaangażowaniem modli się nimi</p> <p>wyjaśnia, że wiara polega na wyjściu poza granicę tego, co jest dla człowieka logiczne i zrozumiałe</p>	<p>referuje, jakie wskazówki dla własnego życia odkrywa w Piśmie Świętym</p>

	<p>omawia sytuację Izraelitów w Egipcie i rolę Mojżesza w ich wyjściu z niewoli wymienia dokonania Jozuego wskazuje proroka Daniela jako wzór wytrwałości w wierze wskazuje proroka Eliasza jako obrońcę wiary narodu wybranego w prawdziwego Boga (1 Krl 18,20-40) wskazuje, co pogłębia wiarę w Boga, a co ją niszczy wymienia zadania Jeremiasza dane mu przez Boga wymienia cechy dojrzałej wiary</p>	<p>ry Abrahama podaje przykłady działań Boga, które pomagają człowiekowi przemienić się na lepsze określa sytuacje współczesnych zniewoleń człowieka podaje cechy dobrego przewodnika (mentora) podaje przykłady współczesnych postaci godnych naśladowania wymienia owoce i trudności trwania w wierze na przykładzie proroka Daniela i św. Piotra podaje przykłady błędnych wyobrażeń o Bogu określa praktyki przeciwne wierze w Boga (zabobon, bałwochwalstwo, wróżbiarstwo, magia) wskazuje, co jest źródłem bałwochwalstwa i czarów charakteryzuje konsekwencję Jeremiasza w głoszeniu Bożego słowa mimo porażek ze strony narodu podaje, w jaki sposób dba o rozwój swojej wiary</p>	<p>charakteryzuje postawę Abrahama wobec Boga w sytuacji próby wskazuje problemy, które powierza Bogu w ufnej modlitwie wyjaśnia biblijne znaczenie zmiany imienia uzasadnia konieczność samodyscypliny i pracy nad sobą charakteryzuje postawę Mojżesza względem Boga i ludu izraelskiego uzasadnia potrzebę nadziei i zaufania Bogu w przezwyciężaniu duchowych zniewoleń (złe przyzwyczajenia, nałogi) charakteryzuje misję Jozuego uzasadnia potrzebę posiadania doradcy w podejmowaniu dobrych decyzji opowiada, co pomogło prorokowi Danielowi trwać nieugięcie przy Bogu, charakteryzuje podobieństwa (różnice) w postawie wiary proroka Daniela, św. Piotra i własnej charakteryzuje religijność narodu wybranego w czasach Eliasza uzasadnia, że Bóg jest prawdziwym Bogiem, który działa i wyzwala człowieka omawia wątpliwości Jeremiasza wobec powołania go przez Boga (Jer 1,6-7) opowiada dialog Jeremiasza z Bogiem (Jr 20) uzasadnia, że człowiek wypowiedzawszy przed Bogiem swoje wątpliwości, nawiązuje z Nim</p>	<p>uzasadnia typiczne podobieństwo Izaaka do Jezusa uzasadnia potrzebę Bożej pomocy i błogosławieństwa w chwilach zmagania ze sobą potrafi odnieść doświadczenie wiary Mojżesza do swoich życiowych planów i oczekiwań wskazuje, w jaki sposób naśladuje postawę Mojżesza we własnym życiu wskazuje, w jakich sytuacjach stara się być dobrym przykładem dla innych uzasadnia potrzebę ciągłego wyjaśniania rodzących się wątpliwości religijnych referuje, w jaki sposób szuka kompetentnych osób i odpowiedzi na rodzące się w nim pytania wyjaśnia, na czym polega niebezpieczeństwo praktykowania magii i spirytyzmu właściwie ocenia rzeczywistość, nazywając złem, a dobro dobrem wyjaśnia, że trudności w wierze są elementem procesu rozwoju wiary i mogą stać się pomocą w pogłębieniu relacji z Bogiem wyjaśnia proces rozwoju wiary</p>	
--	---	--	--	--	--

			głębszą relację omawia, w jaki sposób stara się podtrzymywać i pogłębiać bliską relację z Chrystusem		
VII. Wydarzenia zbawcze (tematy 56-58)	określa różnicę między pojęciami święty i błogosławiony, kanonizacja i beatyfikacja podaje datę świąt Bożego Narodzenia i jej genezę wskazuje teksty biblijne mówiące o Bożym Narodzeniu opowiada o pokłonie Mędrców (Mt 2,1-12) wymienia znaki i osoby, które prowadzą go do Jezusa	wymienia współczesnych polskich świętych i błogosławionych wyjaśnia, że świętość osiąga się przez naśladowanie Jezusa (Mk 8,34-35) wymienia znaki i obrzędy wigilijne wymienia osoby, dla których może być „gwiazdą” prowadzącą do Jezusa	charakteryzuje życie wybranego świętego lub błogosławionego w kontekście jego pójścia za Jezusem zna swojego patrona, patrona parafii i Polski charakteryzuje chrześcijański wymiar świąt Bożego Narodzenia wyjaśnia znaczenie znaków i obrzędów wigilijnych opisuje rolę gwiazdy w dotarciu Mędrców do Betlejem wyjaśnia znaczenie napisu K+M+B robionego kredą na drzwiach domów (<i>Christus mansionem benedicat</i>)	podaje przykłady sytuacji, gdy stara się żyć duchem Ewangelii na co dzień omawia, w jaki sposób realizuje powszechne powołanie do świętości w swoim życiu krytycznie ocenia przejawy komercjalizacji świąt Bożego Narodzenia określa, w jaki sposób wyraża radość i dziękczynienie Bogu za przyjście Zbawiciela opowiada o nowej tradycji Orszaków Trzech Króli uzasadnia, że współczesne Betlejem to każda Msza Święta	w miarę możliwości angażuje się w przygotowanie Orszaku Trzech Króli i bierze w nim udział

SEMESTR II

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Kościół domowy	definiuje pojęcie Kościoła domowego wymienia praktyki religijne chrześcijanina podaje przykłady modlitw z wczesnego dzieciństwa oraz teksty, którymi modli się obecnie	wskazuje elementy Kościoła domowego możliwe do realizacji we własnej rodzinie wymienia różnice w pojmowaniu Boga przez małe dziecko i gimnazjalistę wskazuje różnice między wychowaniem religijnym a świeckim określa wartość i sens cierpienia	charakteryzuje rodzinę chrześcijańską jako Kościół domowy omawia przeszkody, utrudniające religijne wychowanie charakteryzuje zmiany w modlitwie młodego człowieka charakteryzuje sposób życia człowieka o religijnym wychowaniu uzasadnia obowiązek opieki nad	opisuje zadania poszczególnych członków rodziny w realizowaniu idei Kościoła domowego charakteryzuje rozwój obrazu Boga od dzieciństwa do lat młodzieńczych uzasadnia wartość i potrzebę chrześcijańskiego	referuje, w jaki sposób podejmuje starania, by realizować w swej rodzinie

<p>określa, że obowiązkiem rodziny jest zapewnienie troskliwej opieki, również duchowej, nad chorymi i starszymi jej członkami</p> <p>wymienia okresy roku liturgicznego</p> <p>wymienia święta nakazane przez Kościół i podaje ich daty</p> <p>podaje, że świętowanie niedzieli jest religijnym obowiązkiem chrześcijanina</p> <p>wymienia okoliczności rodzinnych spotkań</p> <p>podaje daty najważniejszych rodzinnych uroczystości (rocznice, imieniny...)</p> <p>podaje treść i godzinę wspólnego odmawiania Apelu Jasnogórskiego</p> <p>wymienia modlitwy, których nauczył się w rodzinie</p> <p>podaje przykłady świadectwa o Chrystusie w ramach rodziny</p> <p>podaje, z jakich okazji ludzie przychodzą do kościoła</p> <p>wymienia ważne wydarzenia, które przeżywał w kościele</p>	<p>wymienia posługi (pielęgnacyjne, medyczne i duchowe) świadczone wobec osób chorych i starszych</p> <p>wymienia instytucje wspierające rodzinę w wypełnianiu jej obowiązku wobec osób chorych i starszych i wie, jak się z nimi skontaktować</p> <p>wymienia święta, które nie posiadają stałej daty</p> <p>uzasadnia przekonanie o potrzebie świętowania dni świątecznych</p> <p>wymienia elementy chrześcijańskiego świętowania niedzieli</p> <p>wymienia chrześcijańskie elementy świętowania (Msza Święta, wspólna modlitwa, obecność kapłana, rocznicowa pielgrzymka...)</p> <p>mówi (śpiewa) z pamięci Apel Jasnogórski</p> <p>podaje różne określenia modlitwy</p> <p>wymienia możliwości rodzinnego świadczenia o Chrystusie wobec innych ludzi</p> <p>daje świadectwo uczestnictwa w Mszach Świętych zamawianych przez rodzinę, przyjaciół, sąsiadów, klasę...</p>	<p>chorymi i starszymi członkami rodziny</p> <p>układa modlitwę w intencji chorych</p> <p>charakteryzuje poszczególne okresy liturgiczne w oparciu o KKK</p> <p>interpretuje schemat roku liturgicznego</p> <p>przyporządkowuje poszczególnym okresom roku liturgicznego właściwe im obrzędy liturgiczne i paraliturgiczne</p> <p>uzasadnia przekonanie o potrzebie zachowania tradycji związanych z poszczególnymi okresami roku liturgicznego</p> <p>na podstawie wybranych tekstów biblijnych wyjaśnia, że niedziela jest dla chrześcijanina dniem świętym</p> <p>uzasadnia, że robienie zakupów w niedzielę jest naruszeniem Bożego przykazania</p> <p>uzasadnia potrzebę wspólnego świętowania</p> <p>układa plan świętowania rodzinnej uroczystości, uwzględniając jej chrześcijański charakter</p> <p>omawia historię cudownego obrazu Matki Bożej Częstochowskiej</p> <p>wyjaśnia znaczenie jasnogórskiego sanktuarium dla Polaków</p> <p>potrafi odnaleźć na odbiorniku radiowym stacje transmitujące Apel Jasnogórski</p> <p>podaje przykłady rodzin, których świętość budowała się na wspólnej modlitwie</p> <p>na podstawie tekstów biblijnych i</p>	<p>wychowania</p> <p>potrafi wykonać podstawowe czynności pielęgnacyjne, udzielić pierwszej pomocy, wezwać pogotowie i kapłana</p> <p>omawia, w jaki sposób troszczy się o sferę duchową osób chorych i starszych w swojej rodzinie</p> <p>interpretuje wybrane teksty liturgiczne związane z poszczególnymi okresami i świętami</p> <p>krytycznie ocenia przypadki naruszania prawa do niedzielnego odpoczynku</p> <p>podaje, w jaki sposób dba o chrześcijański wymiar świętowania niedzieli</p> <p>w ufnej modlitwie powierza Bogu swoich bliskich, szczególnie w dni, które są dla nich ważne</p> <p>uzasadnia wartość modlitewnej jedności w godzinie Apelu</p> <p>podaje, w jaki sposób zachęca bliskich do wspólnego odmawiania Apelu</p> <p>omawia propozycje zorganizowania wspólnej modlitwy w swojej rodzinie</p> <p>uzasadnia potrzebę więzi z kościołem parafialnym oraz troski o jego stan materialny i wystrój</p>	<p>ideę Kościoła domowego</p> <p>opowiada, jak angażuje się w działalność grup religijnych na terenie swojej parafii oraz zachęca do tego rodziców i rodzeństwo</p> <p>aktywnie włącza się w przygotowanie uroczystości i okazjonalnych imprez na terenie kościoła (dekacje, żłóbek, Grób Pański, ołtarze</p>
--	---	--	---	---

			<p>nauczania Kościoła uzasadnia konieczność apostolskiego zaangażowania chrześcijańskich rodzin</p> <p>interpretuje teksty biblijne, mówiące o Kościele jako „domu duchowym”</p> <p>charakteryzuje rolę Kościoła i znaczenie kościoła materialnego w życiu swojej rodziny</p>		<p>na Boże Ciało, festyny itp.)</p>
<p>V. Ojczyzna</p>	<p>określa, czym jest i jak się wyraża patriotyzm wymienia najważniejsze wydarzenia z historii Polski, z których możemy być dumni</p> <p>podaje datę chrztu Mieszka I oraz imię jego żony</p> <p>wymienia pierwsze biskupstwa na ziemiach polskich</p> <p>prezentuje życie i działalność misyjną św. Wojciecha</p> <p>podaje fakty z życia św. Stanisława i datę jego śmierci</p> <p>relacjonuje wpływ męczeńskiej śmierci św. Stanisława na późniejsze zjednoczenie kraju</p> <p>podaje fakty z życia św. Jadwigi Królowej</p> <p>podaje przykłady nietolerancji religijnej w szesnastowiecznej Europie</p> <p>wymienia różne wyznania w ówczesnej Polsce</p>	<p>podaje przykłady naszych narodowych bohaterów</p> <p>przedstawia motywy osobiste i polityczne przyjęcia chrztu przez Mieszka I</p> <p>podaje datę liturgicznej uroczystości św. Wojciecha</p> <p>prezentuje postawę patriotyzmu i szacunku dla historii ojczyzny</p> <p>podaje datę liturgicznego wspomnienia św. Stanisława</p> <p>omawia, w jaki sposób stara się naśladować męstwo i bezkompromisowość św. Stanisława w walce ze złem</p> <p>wymienia zasługi św. Jadwigi dla chrześcijaństwa</p> <p>podaje datę jej wspomnienia liturgicznego</p> <p>podaje, w jaki sposób wyraża troskę o rozwój swojej wiary</p> <p>wymienia dokumenty dotyczące tolerancji religijnej w Polsce</p> <p>wyraża szacunek względem ludzi innych wyznań</p> <p>przejawia postawę tolerancji wobec wyznawców innej wiary</p> <p>podaje główne fakty z życia św. Andrzeja Boboli</p>	<p>charakteryzuje wartości, dla których Polacy oddawali życie</p> <p>uzasadnia religijną wartość miłości Ojczyzny</p> <p>wyjaśnia znaczenie chrztu Polski dla dalszych jej dziejów</p> <p>uzasadnia doniosłość zjazdu gnieźnieńskiego</p> <p>charakteryzuje konflikt pomiędzy biskupem Stanisławem a królem Bolesławem Śmiałym</p> <p>wyjaśnia rozbieżności w historycznych ocenach tego konfliktu</p> <p>charakteryzuje rolę królowej Jadwigi w krzewieniu wiary chrześcijańskiej</p> <p>ukazuje wartość tolerancji religijnej</p> <p>wyjaśnia, dlaczego Polskę w XVI-XVIII w. nazywano „azyłem herezyków”</p> <p>opisuje przejawy tolerancji religijnej w Polsce na przestrzeni wieków</p> <p>charakteryzuje podobieństwa i różnice między Kościołem rzymskokatolickim a greckokatolickim</p> <p>określa stosunek duchowieństwa polskiego do walk narodowow-</p>	<p>podaje, w jaki sposób wzmacnia poczucie polskości w codziennym życiu</p> <p>uzasadnia znaczenie obchodów Tysiąclecia Chrztu Polski i zjazdu w Gnieźnie dla budowania zjednoczonej Europy</p> <p>uzasadnia, dlaczego św. Stanisław należy do głównych patronów Polski</p> <p>podaje przykłady sytuacji, w których staje w obronie pokrzywdzonych</p> <p>podaje, w jaki sposób wyraża odpowiedzialność za szerzenie wiary</p> <p>charakteryzuje działania głównych postaci szerzących ideę tolerancji</p> <p>określa, w jaki sposób angażuje się w poznawanie i pogłębianie swojej wiary</p> <p>opisuje prześladowanie unitów na przestrzeni wieków (akcje rusyfikacyjne, dekrety carskie z</p>	<p>samo-dzielnie poszukuje źródeł dla lepszego zrozumienia wydarzeń sprzed tysiąca lat oraz ich znaczenia dla współczesności i referuje owoce swych poszukiwań</p> <p>włącza się w przygotowanie religijnej</p>

	<p>wymienia przyczyny i skutki zawarcia unii w Brześciu w 1516 r. omawia przyczyny i przebieg powstania machabejskiego, podaje przykłady męczeństwa za wiarę i Ojczyznę wymienia bohaterów, którzy uratowali Polskę i jej wiarę podaje fakty i wydarzenia potwierdzające obecność Kościoła w życiu narodu wymienia najważniejsze fakty z życia bł. Jana Pawła II i ks. Jerzego Popiełuszki, wymienia chrześcijańskie tradycje dotyczące życia rodzinnego i społeczno-narodowego</p>	<p>wymienia przyczyny prześladowania Kościoła unickiego podaje fakty z działalności Kościoła w czasach niewoli narodowej wymienia nazwiska księży zaangażowanych w walki narodowo-wyzwoleńcze oraz w działalność społeczno-kulturalną wyraża szacunek wobec tych, którzy poświęcili życie, abyśmy mogli żyć w wolnym kraju wyraża szacunek dla ludzi walczących w obronie swej wiary i ojczyzny określa rolę, jaką Kościół odegrał w najnowszych dziejach Polski wyraża szacunek dla ofiary z życia złożonej za Chrystusa i rodaków określa formy kultu bł. Jana Pawła II i ks. Jerzego Popiełuszki podaje, w jaki sposób korzysta z ich orędownictwa u Boga i stara się naśladować ich cnoty podaje przykłady pielęgnowania chrześcijańskich tradycji przez Polaków w różnych okolicznościach dziejowych omawia znaczenie zwyczajów, obrzędów</p>	<p>zwolęńczych charakteryzuje działalność społeczno-kulturalną Kościoła w czasach niewoli narodowej charakteryzuje postawę kard. Wyszyńskiego wobec Ojczyzny opisuje przykłady obecności Kościoła w dziejach narodu polskiego charakteryzuje zasługi bł. Jana Pawła II i ks. Jerzego Popiełuszki wobec Ojczyzny charakteryzuje wartość kultu polskich świętych dla kształtowania osobistych i narodowych postaw Polaków uzasadnia, że przywiązanie do chrześcijańskich tradycji pozwoliło Polakom przetrwać najtrudniejsze doświadczenia dziejowe</p>	<p>1839 r. i 1874 r., więzienie kapłanów, przymus do przechodzenia na prawosławie) podaje, w jaki sposób troszczy się o jedność w swoim środowisku układa modlitwę, w której dziękuje Bogu za dar wolności i przynależność do Kościoła uzasadnia wartość męczeństwa za wiarę wyjaśnia, dlaczego bohaterowie mogą uratować naród i jego wiarę uzasadnia, że chrześcijanin w każdym czasie jest wezwany do dawania świadectwa uzasadnia potrzebę duchowej więzi ze świętymi podaje, w jaki sposób dba o zachowanie w swojej rodzinie i klasie chrześcijańskich tradycji</p>	<p>oprawy ważnych wydarzeń rodzinnych, szkolnych, patriotycznych podaje, w jaki sposób angażuje się w szerzenie kultu polskich świętych</p>
VI. Moja codzienność	<p>definiuje pojęcie uczciwości podaje, że uczciwość jest warunkiem spokojnego sumienia definiuje pojęcia: obmowa, oszczerstwo, krzywoprzysięstwo, wiarołomstwo</p>	<p>wymienia, co można stracić przez nieuczciwość kieruje się uczciwością w relacjach z innymi podaje przykłady sytuacji, w których trzeba bronić prawdy i o nią walczyć, oraz ludzi, którzy zapłacili za taką postawę cenę wolności, a nawet życia</p>	<p>wyjaśnia, że człowiek uczciwy cieszy się dobrą opinią i budzi zaufanie u innych wskazuje okoliczności, gdzie cenniejsza jest uczciwość uzasadnia, dlaczego warto być uczciwym charakteryzuje relacje międzyludzkie (w rodzinie, szkole, gru-</p>	<p>uzasadnia, dlaczego człowiek uczciwy zasługuje na szacunek analizuje wpływ nieuczciwości na życie religijne człowieka analizuje wpływ krzywoprzysięstwa i wiarołomstwa na życie religijne</p>	<p>opisuje sytuacje, w których stara się pokojowo rozwiązywać kon-</p>

<p>określa, czym są uczucia wymienia najważniejsze uczucia podaje przykłady sytuacji, w których należy wypowiedzieć słowa krytyki podaje przykłady autorytetów związanych z pełnieniem jakiejś funkcji czy roli społecznej wymienia przyczyny konfliktów i sposoby zapobiegania im na podstawie Jk 3,13-18 wymienia najczęstsze przyczyny konfliktów występujących w środowisku szkolnym i rodzinnym określa istotę prawdziwej wolności definiuje pojęcia: tolerancja, akceptacja, miłość chrześcijańska podaje treść Bożych przykazań odnoszących się do sfery seksualnej człowieka wymienia możliwości zagospodarowania wolnego czasu</p>	<p>określa, w jaki sposób stara się poznać świat własnych uczuć oraz jak pracuje nad ich rozwojem określa, czym różni się krytyka od krytykanctwa wymienia uznawane przez siebie autorytety wskazuje, dla kogo (i w jakich dziedzinach) sam może być autorytetem podaje przykłady pozytywnego rozwiązywania konfliktów podaje przykłady nadużywania wolności podaje przykłady zwyciężania zła dobrem w codziennym życiu wymienia najczęstsze problemy młodych ludzi związane z przeżywaniem własnej seksualności wymienia cechy prawidłowego i nieprawidłowego wypoczynku</p>	<p>pie koleżeńskiej) oparte na prawdzie uzasadnia religijną i społeczną wartość mówienia prawdy i dostrzymywania danego słowa charakteryzuje zmienność nastroju i uczuć jako prawidłowość związaną z wiekiem dojrzewania uzasadnia potrzebę uświadamiania sobie i rozpoznawania przeżywanych aktualnie uczuć uzasadnia potrzebę krytycznych wypowiedzi charakteryzuje sposób wyrażania krytycznych uwag uzasadnia konieczność uznawania określonych autorytetów charakteryzuje powody krytyki i odrzucania autorytetów wyjaśnia, na czym polega umiejętność słuchania innych uzasadnia, że do właściwego korzystania z wolności potrzebna jest odpowiedzialność wyjaśnia, czym samowola różni się od wolności omawia granice tolerancji w świetle Chrystusowej nauki o zgorszeniu i wezwań do miłości również nieprzyjaciół podaje przykłady sytuacji, gdy sprzeciwia się nietolerancji oraz tolerancji źle rozumianej uzasadnia potrzebę panowania umysłu i woli nad budzącymi się uczuciami i zmysłami, wyjaśnia, że nie wszystko, co przyjemne, jest dobre wyjaśnia znaczenie czasu wolnego i dobrej jego organizacji dla</p>	<p>człowieka uzasadnia przekonanie, że Bóg jest po stronie tych, którzy mówią prawdę i nią żyją wyjaśnia, w jaki sposób przeżywane emocje mogą wpływać na nasze relacje i podejmowane przez nas decyzje wskazuje sposoby radzenia sobie z problemem zmienności uczuć, by nie utrudniały one relacji z innymi ludźmi zwracając innym uwagę, czyni to taktownie, z zachowaniem szacunku dla rozmówcy z uwagą wysłuchuje i przyjmuje od innych słowa krytyki formułuje kryteria uznania kogoś za autorytet podaje, w jaki sposób stara się być autorytetem dla innych podaje przykłady sytuacji, gdy odpowiedzialnie korzysta z wolności dokonuje krytycznej oceny źle rozumianej tolerancji (akceptowanie zła, hołdowanie ludzkiej słabości czy skłonnościom do zła) uzasadnia, że wymagania chrześcijańskiej etyki seksualnej mają na celu prawidłowy rozwój czło-</p>	<p>fliktę rodzinną i koleżeńską opowiada, w jaki sposób inspiruje rodzinę i kolegów do efektywnego zagospodarowania wolnych chwil</p>
---	---	--	---	---

			ludzkiego rozwoju	wieka, szczególnie w sferze emocjonalnej i duchowej określa, w jaki sposób podejmuje pracę nad sobą w dziedzinie opanowania pożądlivosti i kontroli swoich pragnień podaje, w jaki sposób dba o dobrą organizację czasu wolnego w ciągu dnia	
VII. Wydarzenia zbawcze (tematy 59-61)	omawia, co to jest pokusa podaje kryteria ważności sakramentu pokuty i pojednania oraz akty penitenta określa, na czym polegał grzech pierworodny i wymienia jego skutki definiuje pojęcie ewangelizacja	wymienia okresy i dni pokuty w ciągu roku liturgicznego i omawia sposoby ich przeżywania wymienia znaki i symbole liturgii paschalnej wyjaśnia, że przez mękę, śmierć i zmartwychwstanie Pan Jezus pokonał grzech, szatana i śmierć określa istotę nowej ewangelizacji jako pogłębienie i umocnienie osobowej relacji z Jezusem podaje prawdę, że pierwszym „odbiorcą” nowej ewangelizacji jest rodzina	interpretuje perykopę o kuszeniu Pana Jezusa (Łk 4,1-13) wyjaśnia, na czym polega właściwie przeprowadzony rachunek sumienia według kryteriów jakościowych i ilościowych wyjaśnia, na czym polega dobre przygotowanie do spowiedzi określa, w jaki sposób wynagradza za swoje grzechy Bogu i bliźniemu uzasadnia, że przez swoje zmartwychwstanie Chrystus pokonał grzech pierworodny, ale w naszym życiu pozostały jego skutki charakteryzuje skutki grzechu pierworodnego w swoim życiu wyjaśnia, że od czasów Pięćdziesiątnicy Duch Święty umacnia Kościół w dziele ewangelizacji omawia sposoby ewangelizacji w rodzinie (wspólna modlitwa, rozważanie Bożego słowa, rozmowa na temat związku życia z wiarą, udział rodziny w praktykach religijnych)	podaje, w jaki sposób przygotowuje się do spowiedzi rekolekcyjnej wyjaśnia, na czym polega post ścisły oraz kiedy i kogo obowiązuje wyjaśnia znaczenie znaków i symboli liturgii paschalnej omawia chrześcijańskie świętowanie Wielkanocy określa, w jaki sposób wyraża wiarę w zmartwychwstanie Chrystusa wyjaśnia, dlaczego odpowiedzialni za ewangelizację są wszyscy członkowie rodziny, a szczególnie rodzice podaje przykłady okoliczności, gdy rozmawia o sprawach wiary w swojej rodzinie	

SYSTEM OCENIANIA Z RELIGII DLA KLASY II GIMNAZJUM
WEDŁUG PODRĘCZNIKA „BŁOGOSŁAWIENI, KTÓRZY UFAJĄ JEZUSOWI”
ZGODNEGO Z PROGRAMEM NAUCZANIA „KIM JESTEM JAKO CZŁOWIEK, KIM CHCĘ BYĆ JAKO
CHRZEŚCIJANIN” NR AZ-3-01/13

OGÓLNE KRYTERIA OCENIANIA

W procesie oceniania **obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań** (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym). Oceniamy wiedzę i umiejętności ucznia oraz przejawy ich zastosowania w życiu codziennym, przede wszystkim w szkole. Gdy uczeń ubiega się o ocenę celującą, bierze się pod uwagę również jego zaangażowanie religijno-społeczne poza szkołą.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą, (i)
- b) odmawia wszelkiej współpracy, (i)
- c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:

- e) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
- f) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:

- e) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
- f) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania rozszerzające:

- g) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
- h) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
- i) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopełniające:

- g) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
- h) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności
- i) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostołskie.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- a) posiadał wiedzę i umiejętności znacznie wykraczające poza program nauczania przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
 b) biele posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych z programu nauczania danej klasy, proponuje rozwiązania nietypowe, rozwiązuje także zadania wykraczające poza program nauczania tej klasy,
 c) osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach kwalifikując się do finałów na szczeblu powiatowym, regionalnym, wojewódzkim albo krajowym lub posiada inne porównywalne osiągnięcia.

PRZEDMIOT OCENY	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
1. Cytaty z Pisma Świętego. Modlitwy, pieśni	dokładna znajomość cytatu wraz ze znajomością źródła (np. Ewangelia św. Mateusza)	dokładna znajomość cytatów z lekcji	przytoczenie sensu cytatu własnymi słowami	niezbyt dokładna znajomość sensu cytatu	skojarzenia z treścią cytatu	brak jakiegokolwiek znajomości cytatów
2. Zeszyt przedmiotowy	wszystkie tematy zapisy prace domowe staranne pismo własne materiały ilustracje itp.	starannie prowadzony wszystkie tematy i notatki prace domowe	zeszyt staranny luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów)	zeszyt czytelny braki notatek, prac domowych (do 40% tematów)	pismo niestaranne liczne luki w zapisach (do 70% tematów)	brak zeszytu
3. Prace domowe	staranne wykonanie treści wskazujące na poszukiwania w różnych materiałach dużo własnej inwencji twórcze	merytorycznie zgodne z omawianym na lekcji materiałem staranne czytelne rzeczowe	wskazują na zrozumienie tematu niezbyt twórcze	powiązane z tematem niestaranne	widać próby wykonania pracy na temat	praca nie na temat brak rzetelności w pracy brak pracy
4. Testy i sprawdziany	wszystkie polecenia wykonane poprawnie rozwiązane też zadanie dodatkowe	75% spełnionych wymagań podstawowych (łatwe, praktyczne, przydatne życiowo, niezbędne) 75% spełnionych wymagań rozszerzających (bardzo trudne i trudne, teoretyczne, naukowe)	75% zadań podstawowych 50% wymagań rozszerzających	75% wiedzy z zakresu wymagań podstawowych (bardzo łatwe i łatwe, niezbędne w dalszej edukacji)	50% wiedzy z zakresu wymagań podstawowych	poniżej 30% odpowiedzi dotyczących wiedzy podstawowej

5. Odpowiedzi ustne	wiadomości zawarte w podręczniku i zeszytach uzupełnione wiedzą spoza programu wypowiedź pełnymi zdaniami, bogaty język używanie pojęć	wiadomości z podręcznika i zeszytu prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych	wyuczone na pamięć wiadomości uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami potrzebna pomoc nauczyciela	wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć odpowiedź niestaranna częste pytania naprowadzające	słabe wiązanie faktów i wiadomości chaos myślowy i słowny odpowiedź bełkotliwa, niewyraźna, pojedyncze wyrazy dużo pytań pomocniczych	brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych
6. Aktywność	uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie	uczeń zawsze przygotowany do lekcji często zgłasza się do odpowiedzi wypowiada się poprawnie	stara się być przygotowany do lekcji chętnie w niej uczestniczy	mało aktywny na lekcjach	niechętny udział w lekcji	lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary
7. Insce-nizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	wiele razy pomaga w różnych pracach pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, dużo własnej inicjatywy aktywnie uczestniczy w życiu małych grup formacyjnych (ministranci, oaza itp.) reprezentuje szkołę (parafię) w konkursie przedmiotowym (olimpiadzie)	starannie wykonuje powierzone przez katechetę zadania przejawia postawę apostołską	niezbyt chętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie uczestniczy w rekolacjach szkolnych			

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA

SEMESTR I

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Przyjęcie Jezusa	określa własne rozumienie szczęścia podaje przykłady przeżywania przez ludzi cierpienia i szczęścia podaje prawdę, że Jezus czeka na grzesznika nie jako sędzia, lecz jako Ten, kto kocha wie, że wiara jest darem od Boga, niezаслужonym przez człowieka, zna prawdę, że Jezus wysłuchuje naszych prośb ze względu na naszą wiarę	podaje prawdę, że miłość Boga jest skierowana indywidualnie do każdego człowieka wskazuje, w jaki sposób powierza siebie Maryi w indywidualnej modlitwie określa istotę prawdziwego szczęścia i cierpienia podaje, jak pokonać lęk przed wyznaniem grzechów spowiednikowi określa, w jaki sposób powierza swoje grzechy Jezusowi wymienia działania człowieka, które pomogą mu otworzyć drzwi nieba (osiągnąć zbawienie) wymienia owoce zaufania Jezusowi	interpretuje tekst hymnu <i>Magnificat</i> uzasadnia, że przyjęcie Bożej miłości otwiera drogę do szczęścia włącza w swoją modlitwę „Pod Twoją obronę” interpretuje teksty biblijne o zaparciu się Piotra i zdradzie Judasza (Mt 26,69-75; Mt 27,3-5) uzasadnia, dlaczego człowiek jest naprawdę szczęśliwy, gdy jest bez grzechu charakteryzuje ludzkie szczęście w perspektywie wieczności interpretuje biblijną perykopę o robotnikach w winnicy (Mt 20,1-15), uzasadnia, że osiągnięcie nieba realizuje się przez modlitwę i podejmowanie codziennych obowiązków interpretuje tekst o uzdrowieniu sługi setnika (Mt 8,5-13) charakteryzuje postać setnika jako poganina wyjaśnia znaczenie modlitwy liturgicznej „Panie nie jestem godzien...”	wyjaśnia, dlaczego Maryja jest nazywana Gwiazdą Nowej Ewangelizacji uzasadnia, że jest otwarty na sygnały-znaki Bożej miłości w swoim życiu uzasadnia, że przyznanie się do winy i żal prowadzi do oczyszczenia, a ich brak do nieszczęścia (na przykładzie Piotra i Judasza) uzasadnia, że Bóg pragnie zbawienia każdego człowieka, ale wspólnie z innymi, wskazuje, jak troszczy się o rozwój wiary, by jego miejsce w niebie nie pozostało puste uzasadnia, że prośba skierowana do Jezusa musi być połączona z głęboką wiarą i pokorą podaje przykłady, gdy z wiarą prosi Boga o pomoc w codziennych sytuacjach	daje świadectwo szczęścia płynącego z życia bez grzechu
II. Miłość	podaje, za kogo jest odpowiedzialny teraz i w przyszłości podaje zasady, na których opierają się relacje międzyludzkie podaje przykłady autorytetów	podaje kryteria, według których chce kształtować swoje życie wymienia osoby, które mogą mu pomóc w podejmowaniu właściwych decyzji podaje prawdę, że Bóg stworzył człowieka do życia we wspólnocie z in-	wyjaśnia, dlaczego jego obecny rozwój ma wpływ na jego przyszłość interpretuje perykopę biblijną o bogaczu i Łazarzu (Łk 16,19-31) wymienia kręgi relacji z innymi (rodzina, przyjaciele, koledzy, obcy) charakteryzuje różnice w relacjach między osobami bliskimi i obcymi uzasadnia, dlaczego warto korzystać z doświadczenia dorosłych	charakteryzuje konsekwencje swoich działań w chwili obecnej i w dorosłym życiu oraz w wieczności wyjaśnia, dlaczego krytycznie ocenia styl życia proponowany przez media wyjaśnia, dlaczego konsekwencją samotności może być niechęć do życia	opracowuje program pomocy konkretnej grupie ludzi lub konkretnemu

	<p>osób dorosłych wylicza przyczyny konfliktów z rodzicami wymienia grupy ludzi wykluczonych społecznie podaje najczęstsze przyczyny wykluczeń podaje argumenty za urodzeniem dziecka, biorąc pod uwagę matkę i ojca definiuje pojęcie „eutanazja” wymienia powody, dla których ludzie chcą poddać się eutanazji określa, co to jest sakrament namaszczenia chorych</p>	<p>nymi (Rdz 2,18) definiuje pojęcie konfliktu międzypokoleniowego wymienia zasady pomagające w rozwiązywaniu konfliktów z dorosłymi podaje przykłady okazywania przez siebie szacunku do ludzi potrzebujących pomocy wylicza sposoby ratowania dzieci nienarodzonych wymienia skutki aborcji w życiu kobiety i mężczyzny wylicza sposoby udzielania pomocy osobie chorej i umierającej wymienia skutki sakramentu namaszczenia chorych wylicza sytuacje, w których osoba przyjmuje sakrament namaszczenia chorych</p>	<p>omawia, czego dotyczą wybory życiowe młodego człowieka omawia, jak podejmować właściwe decyzje charakteryzuje potrzeby człowieka, który przestał sobie radzić w życiu uzasadnia chrześcijańską powinność zajęcia się ludźmi wykluczonymi wyjaśnia, czym jest dar życia wyjaśnia, dlaczego najczęstszą przyczyną aborcji jest poczucie osamotnienia matki dziecka dokonuje moralnej oceny aborcji wskazuje, w jaki sposób wyraża postawę obrony życia od poczęcia dokonuje moralnej oceny eutanazji wyjaśnia, dlaczego podjęcie decyzji o poddaniu się eutanazji wynika z poczucia odrzucenia przez bliskich i samotności wyjaśnia, co to jest hospicjum podaje przykłady poświęcenia przez siebie czasu osobom starszym i chorym wyjaśnia, dlaczego sakrament namaszczenia chorych jest sakramentem uzdrowienia opisuje historie, w których ludzie doświadczają cierpienia</p>	<p>podaje przykłady, że świadomie buduje właściwe relacje z ludźmi, wśród których żyje wyjaśnia znaczenie samodzielności w życiu osoby dojrzewającej wskazuje, jak szuka sposobów komunikacji, dającej wzajemne zrozumienie wskazuje sytuacje, gdy otacza ludzi potrzebujących swoją modlitwą, starając się rozeznaczyć ich potrzeby i nieść skuteczną pomoc wyjaśnia, na czym polega tzw. duchowa adopcja omawia cele funkcjonowania hospicjum wskazuje, w jaki sposób wyraża postawę poszanowania człowieka i jego godności do chwili naturalnej śmierci uzasadnia, że osoby chore potrzebują pomocy w sferze duchowej uzasadnia swą gotowość pomocy osobie cierpiącej przez rozmowę i zachętę do przyjęcia sakramentu namaszczenia chorych</p>	<p>człowiekowi uzasadnia, dlaczego podejmuje postanowienie modlitwy w intencji dzieci nienarodzonych</p>
III. Syn Boży	<p>wymienia cechy charakteryzujące wiarę wskazuje teksty biblijne i patrystyczne mówiące o historycznym pochodzeniu Jezusa wymienia pozachrześcijańskie dokumenty</p>	<p>cytuje z pamięci wybrane wersety biblijne określające wiarę podaje najważniejsze fakty z życia i działalności Jezusa w porządku chronologicznym w skróconej formie przedstawia treść każdego z pozachrześcijańskich dokumentów świadczących o Jezusie Chrystusie</p>	<p>przyporządkowuje cechy wiary odpowiednim tekstom biblijnym lub z tych tekstów samodzielnie odczytuje cechy i określenia wiary interpretuje teksty biblijne mówiące o historycznym pochodzeniu Jezusa samodzielnie sięga do ksiąg Nowego Testamentu jako źródła wiedzy na temat Jezusa i daje o tym świadectwo wobec klasy w oparciu o dokumenty pozachrześcijańskie uzasadnia, że Jezus istniał naprawdę uzasadnia gotowość obrony swojej wiary w</p>	<p>z zaangażowaniem podejmuje refleksję nad wskazanymi tekstami biblijnymi jest odpowiedzialny za rozwój swojej wiary omawia kontekst historyczny przyjścia na świat Jezusa podaje przykłady sytuacji, gdy chętnie dzieli się wiedzą o Jezusie z innymi wskazuje, w jaki sposób poszukuje rzetelnego wyjaśnienia wą-</p>	<p>aktywnie włącza się w przygotowanie liturgii Mszy Świętej lub innej celebracji i z zaangażowaniem</p>

<p>świadczące o Jezusie Chrystusie omawia proces powstawania Ewangelii definiuje pojęcie „cud” wymienia sfery życia ludzi, w których Jezus dokonywał cudów wymienia okresy roku liturgicznego wskazuje miejsce Adwentu na schemacie roku liturgicznego i omawia jego znaczenie wskazuje wydarzenia paschalne na schemacie roku liturgicznego wskazuje teksty biblijne mówiące o wniebowstąpieniu Jezusa wymienia rzeczy ostateczne człowieka wymienia główne części Mszy Świętej podaje, że są cztery modlitwy</p>	<p>prezentuje główną myśl teologiczną czterech ewangelistów wskazuje teksty biblijne opisujące wybrane cuda Jezusa: przemianę wody w wino (J 2, 1-11), rozmnożenie chleba (Mk 6,34-44), uzdrowienie epileptyka (Mt 17, 14-18), uzdrowienie opętanego (Mk 1,23-27) wymienia święta upamiętniające wydarzenia z życia Jezusa wskazuje święta Pańskie na schemacie roku liturgicznego wymienia tradycje i symbole adwentowe podaje przykłady pieśni adwentowych wskazuje teksty biblijne i pozabiblijne mówiące o śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa podaje przykłady spotkań z Chrystusem po Jego zmartwychwstaniu podaje czas (liczbę dni) ukazywania się Zmartwychwstałego apostołom wskazuje teksty biblijne o powtórny przyjsciu Chrystusa (Mt 25,31-46; Łk 21,25-28.34-36) podaje kryteria, według których Chrystus będzie sądził ludzi podaje przykłady ludzi, dla</p>	<p>Jezusa Chrystusa wyjaśnia podobieństwa i różnice w czterech Ewangeliach w świetle ich teologii wykazuje dążność poznawczą przejawiającą się w czytaniu czterech Ewangelii w celu bliższego poznania Jezusa wyjaśnia, dlaczego cuda Jezusa są potwierdzeniem Jego Synostwa Bożego interpretuje perykopy biblijne opisujące wybrane cuda wyjaśnia związek działalności Jezusa z Jego modlitwą wyjaśnia, co to jest kalendarz liturgiczny stara się świadomie przeżywać rok liturgiczny, zaznaczając w kalendarzu aktualne tygodnie wyjaśnia sens i znaczenie tradycji i symboli adwentowych interpretuje teksty biblijne zapowiadające przyjscie Zbawiciela charakteryzuje znaczenie spotkań z Chrystusem Zmartwychwstałym w umocnieniu wiary Jego uczniów interpretuje teksty biblijne mówiące o wniebowstąpieniu Jezusa charakteryzuje sposoby obecności Chrystusa wśród nas interpretuje tekst biblijny o końcu świata (Łk 21,25-28.34-36), wyjaśnia, dlaczego moment ten dla jednych będzie przyczyną lęku, a dla innych radości) wyjaśnia, na czym polega królowanie Chrystusa podaje przykłady podejmowanych przez siebie codziennych decyzji w perspektywie wieczności formułuje argumenty za uczestnictwem w liturgii świadomie i z przekonaniem włącza się w przygotowanie Mszy Świętej</p>	<p>pliwości co do podstaw swojej wiary prezentuje owoc refleksji nad własnym życiem w świetle prawd przekazanych przez ewangelistów uzasadnia, że cuda Jezusa są ogłaszaniem królestwa Bożego wyjaśnia, że Jezus dokonuje cudów tam, gdzie jest wiara, i jednocześnie przez cuda umacnia wiarę daje świadectwo o tym, że z wiarą prosi Jezusa o pomoc w najtrudniejszych sytuacjach życiowych uzasadnia chrześcijański sens i wartość świętowania na przestrzeni roku liturgicznego wskazuje, w jaki sposób włącza się w rodzinne i parafialne przygotowania do świąt Bożego Narodzenia uzasadnia potrzebę liturgicznych spotkań z Chrystusem uzasadnia wartość życia „w obecności Chrystusa” układa swój plan dnia (tygodnia), uwzględniając nieustanną, bliską obecność Chrystusa uzasadnia, że wyrok wydany przez Chrystusa na sądzie ostatecznym będzie konsekwencją działań człowieka podczas jego życia charakteryzuje wpływ Eucharystii na życie ludzi, którzy z wielką wiarą w niej uczestniczą aktywnie uczestniczy we wspólnej liturgii wyjaśnia, dlaczego kapłan wypo-</p>	<p>zowaniem w niej uczestniczy rozwija swoją więź z Chrystusem przez życie sakramentalne i odważnie świadczy o tym wobec klasy</p>
--	---	---	---	--

	<p>eucharystyczne podaje warunki przystąpienia do Komunii Świętej prezentuje główne przesłanie objawień Pana Jezusa św. Małgorzacie Marii Alacoque podaje, kiedy obchodzimy uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa</p>	<p>których uczestnictwo w Eucharystii było największą wartością wymienia za kogo i z kim modlimy się w drugiej modlitwie eucharystycznej wskazuje teksty biblijne dotyczące Eucharystii wymienia i omawia formy kultu Najświętszego Serca Jezusowego</p>	<p>mówi z pamięci słowa konsekracji odpowiada na wezwania kapłana modli się we wspólnocie z innymi podczas liturgii na podstawie tekstów biblijnych wyjaśnia motywy ustanowienia przez Jezusa sakramentu Eucharystii uzasadnia potrzebę częstej Komunii Świętej wyjaśnia potrzebę i sens poświęcenia się Boskiemu Sercu Jezusa charakteryzuje współczesne przejawy znieważania Bożej miłości (niewdzięczność, brak poczucia grzechu, świętokradzka komunია)</p>	<p>wiada słowa modlitwy w liczbie mnogiej wyjaśnia treść czterech aklamacji charakteryzuje przyjmowanie Komunii Świętej jako przejaw głębokiej zażyłości z Panem Jezusem uzasadnia ekspiacyjny charakter praktykowania pierwszych pięćdziesięciu miesięcy</p>	
<p>VII. Wydarzenia zbawcze (tematy 56-58)</p>	<p>podaje prawdę, że świętość w niebie jest nagrodą za życie ziemskie podaje okoliczności narodzenia Pana Jezusa określa postawy ludzi wobec Jezusa analizując tekst biblijny Mt 2,1-12</p>	<p>wymienia imiona świętych, którzy osiągnęli swoją świętość przez dobre życie (np. św. Józef) wskazuje, że od narodzin Jezusa liczy się lata naszej ery mówi z pamięci tekst kolędy „Bóg się rodzi” wskazuje przyczyny lęku przed Jezusem Heroda i współczesnych ludzi</p>	<p>interpretuje tekst biblijny Mt 5,3-12 charakteryzuje drogę do świętości wybranego świętego wskazuje, w jaki sposób troszczy się o swoją świętość w codziennym życiu wykazuje, że narodzenie Jezusa zmieniło bieg świata (nowy kalendarz, nowa kultura, nowa religia) omawia przesłania wybranych kolęd („Bóg się rodzi”) śpiewa kolędy z rodziną i klasą oddając cześć narodzonemu Jezusowi charakteryzuje podobieństwa w postawach pomiędzy współczesnymi ludźmi, Herodem a Mędrcami w poszukiwaniu Mesjasza</p>	<p>wyjaśnia, że świętość można osiągnąć przez codzienne dobre życie oraz męczeństwo czyli żyjąc duchem Ośmiu Błogosławieństw dokonuje porównania treści kolęd z przesłaniem tekstów biblijnych o narodzeniu Jezusa wskazuje, w jaki sposób przygotowuje się do przyjęcia Chrystusa we własnym sercu wskazuje, jak służy pomocą tym, którzy chcą być blisko Jezusa uzasadnia, dlaczego modli się za tych, którzy Jezusa odrzucają</p>	

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Parafia, wspólnota, ruch	<p>definiuje pojęcie parafii i podaje, kto do niej przynależy</p> <p>podaje definicję sanktuarium, diecezji, seminarium,</p> <p>podaje nazwę swojej diecezji oraz imię i nazwisko jej biskupa</p> <p>definiuje pojęcia: świecki i konsekrowany</p> <p>wymienia posługi kapłana oraz funkcje, jakie mogą pełnić w Kościele ludzie świeccy</p> <p>definiuje pojęcie liturgii Kościoła,</p> <p>podaje, że liturgia słowa jest częścią Mszy Świętej, może też być odrębną celebracją</p> <p>omawia, co zawiera i do</p>	<p>rozpoznaje kapłanów pracujących w miejscowej parafii oraz podaje ich imiona i nazwiska</p> <p>wymienia dobra materialne i duchowe, z których korzysta w parafii (ofiarywane przez wiernych w historii)</p> <p>wskazuje, gdzie jest katedra i seminarium duchowne</p> <p>wymienia najważniejsze sanktuaria swojej diecezji</p> <p>omawia najważniejsze wydarzenia z historii swojej diecezji</p> <p>wymienia grupy, ruchy i wspólnoty działające na terenie parafii</p> <p>wymienia różne formy życia poświęconego Bogu</p> <p>przedstawia cechy charakterystyczne dla świętych</p> <p>wskazuje, że celem posługi kapłana, jak i apostołstwa świeckich jest zbawienie własne i pomoc w zbawieniu innych ludzi</p> <p>wymienia sposoby obecności Chrystusa w liturgii</p> <p>wymienia różne formy liturgii Kościoła</p> <p>wymienia i omawia cykle czytań mszalnych (dwu-</p>	<p>opowiada historię swojego kościoła parafialnego.</p> <p>wskazuje, w jaki sposób wyraża więź ze swoją parafią</p> <p>wyjaśnia rolę sanktuariów w życiu społecznym i narodowym</p> <p>charakteryzuje działalność wybranych grup</p> <p>uzasadnia potrzebę i wartość przynależności do rówieśniczych grup o charakterze religijnym</p> <p>interpretuje słowa Chrystusa i Kościoła wzywające do życia konsekrowanego</p> <p>wyraża zainteresowanie formą życia poświęconego Bogu</p> <p>uzasadnia potrzebę apostołstwa świeckich</p> <p>charakteryzuje wzajemne relacje członków Kościoła</p> <p>podaje przykłady swojej troski o zbawienie własne i innych</p> <p>charakteryzuje działanie Boga i człowieka w liturgii</p> <p>uzasadnia, że uczestnicząc w liturgii spotykamy Chrystusa zmartwychwstałego</p> <p>uzasadnia swe pragnienie spotkania się z Chrystusem przez świadome i czynne uczestnictwo w liturgii Kościoła</p> <p>formułuje argumenty za uczestnictwem w liturgii</p> <p>uzasadnia, że czytane i rozważane podczas liturgii teksty biblijne są kierowanym do nas słowem Boga</p> <p>wyjaśnia znaczenie kreślonych na czole, ustach i sercu krzyżyków przed czytaniem Ewangelii</p> <p>potrafi posługiwać się lekcjonarzem</p>	<p>uzasadnia, dlaczego modli się za żyjących i zmarłych ofiarników na rzecz parafii</p> <p>uzasadnia, dlaczego chętnie bierze udział w pielgrzymce do wybranego sanktuarium</p> <p>dzieli się przeżyciami związanymi z pobytem w sanktuarium</p> <p>dokonuje wyboru grupy, w której czułby się dobrze i mógłby się rozwijać emocjonalnie i duchowo</p> <p>uzasadnia, dlaczego modli się za różne stany w Kościele</p> <p>referuje, w jaki sposób poszukuje własnej drogi życiowej</p> <p>określa swoje miejsce w Kościele</p> <p>wskazuje, w jaki sposób angażuje się w życie Kościoła</p> <p>angażuje się w przygotowanie liturgii Mszy Świętej</p> <p>uzasadnia, że do życia prawdziwie chrześcijańskiego konieczna jest stała więź z Chrystusem</p> <p>uzasadnia własne pragnienie podtrzymywania i ciągłego odnawiania więzi z Chrystusem poprzez życie sakramentalne</p> <p>uzasadnia, dlaczego z szacunkiem i uwagą słucha słowa Bożego</p> <p>wskazuje, w jaki sposób zachęca rodziców i rodzeństwo do</p>	<p>referuje, jakie działania podejmuje na rzecz parafii, inspirując do nich swoich kolegów</p> <p>wskazuje, w jaki sposób angażuje się w działalność wybranej grupy</p> <p>referuje wobec klasy swe uczestnictwo w spotkaniach grupy rozważającej słowo Boże</p>

	<p>czego służy lekcjonarz</p> <p>wyjaśnia pojęcie wspólnoty</p> <p>podaje przykłady motywów biblijnych w sztuce</p>	<p>letni cykl na dni powszednie i trzyletni na niedziele)</p> <p>podaje przykłady wspólnotowej lektury Pisma Świętego</p> <p>wymienia najbardziej znane dzieła sztuki religijnej (z zakresu architektury, malarstwa, rzeźby, muzyki)</p>	<p>charakteryzuje Kościół jako wspólnotę wspólnot</p> <p>omawia schemat biblijnego spotkania w ramach wybranej wspólnoty</p> <p>wyjaśnia związek życia chrześcijanina z rozważanym we wspólnocie lub indywidualnie słowem Bożym</p> <p>podejmuje samodzielne próby rozmowy ze słowem Bożym i dzieli się z klasą swym doświadczeniem</p> <p>rozpoznaje elementy sztuki sakralnej w swojej świątyni</p> <p>wskazuje, w jaki sposób kształtuje w sobie wrażliwość na piękno</p>	<p>rodzinnej lektury Pisma Świętego</p> <p>charakteryzuje motywy powstawania religijnych dzieł sztuki</p> <p>uzasadnia swój szacunek wobec dzieł sztuki sakralnej</p>	
<p>V.</p> <p>Europa</p>	<p>podaje przykłady zetknięcia się św. Pawła z kulturą grecką i rzymską</p> <p>wymienia najwcześniejszych misjonarzy niosących Ewangelię w różnych częściach Europy</p> <p>definiuje pojęcia: monastycyzm, reguła zakonna, benedyktyni</p> <p>definiuje pojęcia: patriarcha, schizma, prawosławie, ikona, cerkiew</p> <p>podaje, kim był Grzegorz VII i czego doty-</p>	<p>definiuje pojęcie inkultracji</p> <p>na podstawie wypowiedzi Jana Pawła II podaje przykłady współczesnych „areopagów”</p> <p>podaje w zarysie kolejność chrystianizacji poszczególnych ludów i terytoriów Europy</p> <p>prezentuje koleje życia św. Benedykta z Nursji</p> <p>podaje znaczenie sentencji „ora et labora”</p> <p>wymienia przyczyny i następstwa podziału na Kościół wschodni i zachodni</p> <p>wymienia patriarchaty Kościoła wschodniego</p> <p>wymienia owoce reformy gregoriańskiej</p> <p>definiuje pojęcia: inwestitura, symonia, ekskomunika</p> <p>prezentuje dziedziny wiedzy studiowane w śre-</p>	<p>charakteryzuje postawę św. Pawła wobec przejawów kultury greckiej i rzymskiej</p> <p>wyraża szacunek dla ludzi o innych poglądach</p> <p>wskazuje, w jaki sposób szuka wyjaśnienia napotkanych trudności w celu pogłębienia własnej wiary</p> <p>charakteryzuje działalność ewangelizacyjną pierwszych misjonarzy</p> <p>opisuje przemiany cywilizacyjne związane z wprowadzeniem chrześcijaństwa</p> <p>charakteryzuje benedyktyńską regułę zakonną, ukazując jej aktualność dla współczesnego człowieka</p> <p>omawia zakonne życie benedyktynów</p> <p>wyjaśnia zaangażowanie chrześcijan w tworzenie kultury</p> <p>referuje, w jaki sposób walczy z bezczynnością i lenistwem</p> <p>ocenia przyczyny i skutki schizmy wschodniej</p> <p>wykazuje podobieństwa i różnice między Kościołem rzymskokatolickim i prawosławnym</p> <p>układa modlitwę w intencji zjednoczenia wszystkich chrześcijan</p> <p>wyraża szacunek względem braci prawosławnych</p> <p>krytycznie ocenia stosunki państwo – Kościół</p>	<p>omawia problemy związane z inkulturacją chrześcijaństwa w pierwszych wiekach</p> <p>podaje przykłady sytuacji, gdy w różnych środowiskach odważnie przyznaje się do Chrystusa i Kościoła</p> <p>uzasadnia wartość chrześcijańskich zasad w kształtowaniu się i rozwoju europejskich społeczeństw</p> <p>uzasadnia wybór św. Benedykta na głównego patrona Europy</p> <p>omawia wpływ św. Benedykta i benedyktynów na rozwój cywilizacji i kultury europejskiej</p> <p>omawia znaczenie modlitwy i pracy w swej trosce o własny rozwój duchowy</p> <p>charakteryzuje działania ekumeniczne Kościoła prawosławnego i katolickiego</p> <p>wyjaśnia znaczenie reformy Grzegorza VII dla Kościoła w Europie zachodniej i w Polsce</p> <p>uzasadnia swą gotowość re-</p>	<p>wskazuje, w jaki sposób włącza się w działania ekumeniczne Kościoła</p> <p>uzasadnia, dlaczego krytycznie odnosi się do wypowiedzi odrzucających chrześcijańskie wartości (oparte na dekalogu i Ewange-</p>

	<p>czyły wydane przez niego dekrety reformatorskie</p> <p>wymienia uniwersytety średniowiecznej Europy</p> <p>definiuje pojęcia: zakon żebraczy, habit, kwesta</p> <p>określa, na czym polega świętość Kościoła</p> <p>definiuje pojęcia: inkwizycja i herezja</p> <p>wymienia przyczyny reformacji i reformy katolickiej</p> <p>wymienia głównych reprezentantów epoki reformacji</p> <p>definiuje pojęcia: deizm, masoneria, racjonalizm, modernizm</p>	<p>dniowiczu</p> <p>prezentuje dorobek św. Tomasza z Akwinu</p> <p>podaje nazwiska wierzących ludzi nauki ze średniowiecza (M. Kopernik, M. Trauba, S. Hozjusz, Z. Oleśnicki) i tych, którzy żyją współcześnie</p> <p>wymienia zakonny żebractwo i ich założycieli</p> <p>wskazuje współczesne sposoby pozyskiwania dóbr nawiązujące do franciszkańskiego żebractwa</p> <p>wymienia przyczyny powstania inkwizycji</p> <p>prezentuje stanowisko współczesnego Kościoła wobec inkwizycji</p> <p>wyraża postawę akceptacji i tolerancji wobec drugiego człowieka</p> <p>podaje datę Soboru Trydenckiego i wymienia główne postanowienia</p> <p>wymienia wartości, którymi Kościoły reformacji ubogaciły chrześcijaństwo</p> <p>wymienia autentyczne osiągnięcia epoki oświecenia</p> <p>wymienia zagrożenia wiary zawarte w filozofii oświecenia</p>	<p>przed reformą gregoriańską</p> <p>charakteryzuje główne założenia reformy</p> <p>charakteryzuje wkład ludzi wierzących w rozwój ludzkiej wiedzy</p> <p>wskazuje, gdzie szuka kompetentnej pomocy w rozwiązywaniu wątpliwości w wierze</p> <p>uzasadnia religijny sens ubóstwa i żebractwa</p> <p>opisuje habit franciszkański</p> <p>uzasadnia, dlaczego chętnie dzieli się z ubogimi</p> <p>potrafi ocenić zło płynące z inkwizycji</p> <p>charakteryzuje metody walki z heretykami stosowane przez inkwizycję</p> <p>uzasadnia swą postawę mężnego wyznawania wiary w Chrystusa oraz miłości względem drugiego człowieka</p> <p>charakteryzuje problemy Kościoła zachodniego i jego wewnętrzne próby odnowy</p> <p>wyjaśnia, na czym polegał rozłam w Kościele Zachodnim</p> <p>charakteryzuje ruch ekumeniczny</p> <p>wyraża postawę tolerancji religijnej i szacunku wobec przedstawicieli innych wyznań</p> <p>wyraża więź ze swoim Kościołem oraz docenia osiągnięcia i wartości Kościołów reformacji</p> <p>uzasadnia nielogiczność poglądów przeciwstawiających wiarę rozumowi</p> <p>opisuje przebieg prześladowań Kościoła w okresie rewolucji francuskiej</p> <p>uzasadnia, że wiara i rozum wzajemnie się uzupełniają i nie może być między nimi sprzeczności</p> <p>uzasadnia swe przekonanie, że rozum potrzebuje wiary dla lepszego poznania rzeczywistości</p>	<p>spektowania obowiązków i praw Polaka katolika zawartych w Konstytucji RP</p> <p>omawia, w jaki sposób angażuje się w pogłębianie wiedzy i wiary</p> <p>ukazuje wartość rezygnacji z dóbr materialnych na rzecz wzrostu duchowego</p> <p>poprawnie interpretuje fragmenty z Biblii i listu Jana Pawła II „Tertio millennio adveniente”</p> <p>uzasadnia, dlaczego przebacza i prosi o przebaczenie</p> <p>omawia działanie reformatorów katolickich oraz założycieli nowych Kościołów reformacji</p> <p>omawia podobieństwa i różnice katolicyzmu, luteranizmu i kalwinizmu</p> <p>uzasadnia, dlaczego modli się o jedność chrześcijan</p> <p>charakteryzuje intelektualne postawy oświecenia</p> <p>wskazuje wartości i zagrożenia kryjące się w myśli oświeceniowej</p> <p>uzasadnia, dlaczego deizm i ideologia masońska nie da się pogodzić z nauką Kościoła katolickiego</p> <p>uzasadnia swą krytyczną postawę wobec ideologii niezgodnych z wiarą katolicką</p>	<p>lii)</p> <p>referuje swe uczestnictwo w kwestach na cele charytatywne</p>
VI. Mój rozwój	<p>definiuje pojęcia: pokora, pycha</p> <p>wymienia proś-</p>	<p>podaje biblijne przykłady pokory i pychy</p> <p>podaje przykłady ludzi, którzy swoje życie opie-</p>	<p>interpretuje teksty biblijne mówiące o pokorze i pysze (Łk 18,10-14; J 13,5.16; Rz 12,16)</p> <p>wyjaśnia znaczenie tych postaw w rozwoju relacji do samego siebie, Boga i ludzi</p>	<p>wskazuje i charakteryzuje sposoby kształtowania postawy pokory i wyzwala się z pychy</p>	<p>podaje przykłady sytuacji, gdy</p>

<p>by zawarte w Modlitwie Pańskiej określa, czym jest modlitwa, definiuje pojęcia: wychowanie, samowychowanie podaje przykłady pozytywnego i negatywnego wpływu rówieśników na życie wymienia swoje zdolności oraz pozytywne cechy charakteru określa, czym są obiektywne normy moralne oraz na czym polega relatywizm moralny wymienia ważniejsze fakty z życia Salomona definiuje mądrość i wymienia jej przejawy wymienia swoje najważniejsze obowiązki wymienia swoje</p>	<p>określa, czym jest modlitwa, definiuje pojęcia: wychowanie, samowychowanie podaje przykłady pozytywnego i negatywnego wpływu rówieśników na życie wymienia swoje zdolności oraz pozytywne cechy charakteru określa, czym są obiektywne normy moralne oraz na czym polega relatywizm moralny wymienia ważniejsze fakty z życia Salomona definiuje mądrość i wymienia jej przejawy wymienia swoje najważniejsze obowiązki wymienia swoje</p>	<p>określa różne sposoby postrzegania relacji z Bogiem i innymi w zależności od wieku (1 Kor 13,11) wskazuje zmiany zachodzące we własnym postrzeganiu Boga i ludzi podaje, za co najczęściej jest chwalony a za co krytykowany poddaje refleksji różnice, jakie dostrzega między własnym wyobrażeniem siebie a tym, jak postrzegają go inni definiuje pojęcie prawo naturalne podaje przykłady praw, które obowiązują każdego i w każdym czasie, oraz takich, które ludzie mogą ustanawiać i modyfikować wskazuje różnice między mądrością Bożą a ludzką omawia przejawy mądrości Salomona podaje przykłady ludzi (uczniów, sportowców, naukowców...), którzy osiągnęli sukces dzięki wyczerpanej pracy określa, kim chce zostać i co robić w dorosłym życiu</p>	<p>interpretuje treść Modlitwy Pańskiej jako program drogi chrześcijanina uzasadnia potrzebę systematycznej modlitwy charakteryzuje znaczenie modlitwy w życiu wybranych świętych (bł. Teresa z Kalkuty, św. O. Pio, Marta Robin) uzasadnia, dlaczego warto dobrze się modlić uzasadnia wartość codziennej modlitwy w pogłębianiu swej osobistej relacji z Bogiem wyjaśnia, czemu służy wychowanie, do czego zmierza, kto uczestniczy w tym procesie, kto nim kieruje i od czego zależy efekt wychowawczy uzasadnia, że wraz z dorastaniem powinna dokonywać się zmiana relacji z ludźmi charakteryzuje zasady wypowiedziania opinii o ludziach i przyjmowania wypowiedzi na swój temat z godnością i spokojem przyjmuje opinie innych na swój temat uzasadnia potrzebę respektowania obiektywnych norm moralnych potrafi właściwie oceniać czyny, nazywając złem, a dobro dobrem uzasadnia potrzebę Bożej pomocy w dokonywaniu mądrych wyborów podaje przykłady dokonywanych przez siebie mądrych, zgodnych z wolą Bożą wyborów podaje przykłady właściwie podjętych przez siebie decyzji i ich owoce, za które dziękuje Bogu podaje przykłady prac, zajęć, które podejmuje z chęcią, oraz takich, do których czuje się przmuszany interpretuje przypowieść o talentach podaje przykłady wykorzystywania swoich umiejętności dla dobra własnego i innych charakteryzuje sposób realizacji własnej drogi życiowej, określając cele dalsze i bliższe opracowuje plan rozwoju ujawnionych zainte-</p>	<p>formułuje własną modlitwę, wzorując się na Modlitwie Pańskiej uzasadnia związek swej codziennej systematycznej modlitwy z postawą zaufania Bogu omawia trudności napotykane przy modlitwie i wskazuje sposoby ich pokonywania uzasadnia, co w procesie samowychowania prowadzi nas do Chrystusa, a co nas od Niego oddala podaje przykłady konkretnych wymagań, jakie stawia sobie w aspekcie samowychowania uzasadnia, że nastolatek powinien budować nową wizję obrazu Boga i relacji z Nim uzasadnia potrzebę konfrontacji własnego obrazu siebie z opiniami innych wskazuje, w jaki sposób dąży do lepszego poznania siebie charakteryzuje zgubne skutki odrzucenia obiektywnych norm moralnych rozpoznaje i właściwie ocenia spotykane w mediach wypowiedzi promujące relatywizm moralny wskazuje przejawy swej odpowiedzialności za rozwój darów, które otrzymał od Boga uzasadnia potrzebę pracowitości dla rozwoju zarówno jednostek wybitnych, jak i przeciętnych uzdolnień relacjonuje realizację swojego projektu wskazuje sytuacje, gdy prosi</p>	<p>wyraża sprzeciw wobec lansowania relatywizmu moralnego omawia, w jaki sposób poszukuje dojrzałych form spotykania się z Bogiem i innymi</p>
---	---	---	---	--	--

	najważniejsze zainteresowania		resowań i osiągnięcia życiowych celów	Boga o pomoc w realizacji życiowych planów	
VII. Wydarzenia zbawcze (tematy 59-61)	podaje, że Wielki Post to czas rozważania Męki Pana Jezusa wskazuje tekst biblijny o zmartwychwstaniu Mk 16,1-14 określa, na czym polega dzieło nowej ewangelizacji	wskazuje tekst biblijny o cierpieniu Jezusa (Mt 27,27-44) wymienia osoby, które spotkały Chrystusa zmartwychwstałego wskazuje przyczyny odchodzenia od Chrystusa współczesnego człowieka podaje przykłady, jak może ewangelizować w swojej parafii	interpretuje tekst biblijny o drodze krzyżowej i śmierci Jezusa relacjonuje swój udział rekolekcjach wielkopostnych interpretuje tekst Sekwencji wielkanocnej wyjaśnia symbolikę Grobu Pańskiego uzasadnia, dlaczego uczestniczy we Mszy Świętej w uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego uzasadnia, że przyjmując sakramenty we wspólnocie parafialnej stajemy się odpowiedzialni za dzieło ewangelizacyjne Kościoła wyjaśnia, że w parafii każdy powinien odnaleźć własne miejsce i zadanie do spełnienia podaje przykłady sytuacji, gdy ewangelizuje przez dawanie świadectwa w swoim środowisku	na podstawie tekstu Gorzkich żali i rozważań nabożeństwa drogi krzyżowej opisuje cierpienia Jezusa dla naszego zbawienia opisuje zmartwychwstanie Chrystusa jako wypełnienie Bożej tajemnicy zbawienia, która uobecnia się w tajemnicy przemiany chleba w Ciało i wina w Krew uzasadnia, że dzieło nowej ewangelizacji dokonuje się wtedy, gdy człowiek poddaje się działaniu Ducha Świętego	relacjonuje swój udział w czuwaniu w wigilię uroczystości Zesłania Ducha Świętego

SYSTEM OCENIANIA Z RELIGII DLA KLASY III GIMNAZJUM
WEDŁUG PODRĘCZNIKA „BŁOGOSŁAWIENI, KTÓRZY NAŚLADUJĄ JEZUSA”
ZGODNEGO Z PROGRAMEM NAUCZANIA „KIM JESTEM JAKO CZŁOWIEK, KIM CHCĘ BYĆ JAKO
CHRZEŚCIJANIN” NR AZ-3-01/13

OGÓLNE KRYTERIA OCENIANIA

W procesie oceniania **obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań** (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym). Oceniamy wiedzę i umiejętności ucznia oraz przejawy ich zastosowania w życiu codziennym, przede wszystkim w szkole. Gdy uczeń ubiega się o ocenę celującą, bierze się pod uwagę również jego zaangażowanie religijno-społeczne poza szkołą.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą, (i)
- b) odmawia wszelkiej współpracy, (i)
- c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:

- g) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
- h) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:

- g) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
- h) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania rozszerzające:

- j) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
- k) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
- l) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopełniające:

- j) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
- k) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności
- l) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostołskie.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- a) posiadał wiedzę i umiejętności znacznie wykraczające poza program nauczania przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
- b) biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych z programu nauczania danej klasy, proponuje rozwiązania nietypowe, rozwiązuje także zadania wykraczające poza program nauczania tej klasy,
- c) osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach kwalifikując się do finałów na szczeblu powiatowym, regionalnym, wojewódzkim albo krajowym lub posiada inne porównywalne osiągnięcia.

PRZEDMIOT OCENY	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
1. Cytaty z Pisma Świętego. Modlitwy, pieśni	dokładna znajomość cytatu wraz ze znajomością źródła (np. Ewangelia św. Mateusza)	dokładna znajomość cytatów z lekcji	przytoczenie sensu cytatu własnymi słowami	niezbyt dokładna znajomość sensu cytatu	skojarzenia z treścią cytatu	brak jakiegokolwiek znajomości cytatów
2. Zeszyt przedmiotowy	wszystkie tematy zapisy prace domowe staranne pismo własne materiały ilustracje itp.	starannie prowadzony wszystkie tematy i notatki prace domowe	zeszyt staranny luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów)	zeszyt czytelny braki notatek, prac domowych (do 40% tematów)	pismo niestaranne liczne luki w zapisach (do 70% tematów)	brak zeszytu
3. Prace domowe	staranne wykonanie treści wskazujące na poszukiwania w różnych materiałach dużo własnej inwencji twórcze	merytorycznie zgodne z omawianym na lekcji materiałem staranne czytelne rzeczowe	wskazują na zrozumienie tematu niezbyt twórcze	powiązane z tematem niestaranne	widać próby wykonania pracy na temat	praca nie na temat brak rzetelności w pracy brak pracy
4. Testy i sprawdziany	wszystkie polecenia wykonane poprawnie rozwiązane też zadanie dodatkowe	75% spełnionych wymagań podstawowych (łatwe, praktyczne, przydatne życiowo, niezbędne) 75% spełnionych wymagań rozszerzających (bardzo trudne i trudne, teoretyczne, naukowe)	75% zadań podstawowych 50% wymagań rozszerzających	75% wiedzy z zakresu wymagań podstawowych (bardzo łatwe i łatwe, niezbędne w dalszej edukacji)	50% wiedzy z zakresu wymagań podstawowych	poniżej 30% odpowiedzi dotyczących wiedzy podstawowej
5. Odpowiedzi ustne	wiadomości zawarte w podręczniku i zeszycie uzupełnione wiedzą spoza programu	wiadomości z podręcznika i zeszytu prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje	wyuczone na pamięć wiadomości uczeń ma trudności w sformułowaniu	wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć	słabe wiązanie faktów i wiadomości chaos myślowy i słowny	brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku

	wypowiedź pełnymi zdaniami, bogaty język używanie pojęć	przekazywane zrozumiałym językiem odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych	myśli własnymi słowami potrzebna pomoc nauczyciela	odpowiedź niestaranna częste pytania naprowadzające	odpowiedź bełkotliwa, niewyraźna, pojedyncze wyrazy dużo pytań pomocniczych	wiadomości rzeczowych
6. Aktywność	uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie	uczeń zawsze przygotowany do lekcji często zgłasza się do odpowiedzi wypowiada się poprawnie	stara się być przygotowany do lekcji chętnie w niej uczestniczy	mało aktywny na lekcjach	niechętny udział w lekcji	lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary
7. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	wiele razy pomaga w różnych pracach pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, dużo własnej inicjatywy aktywnie uczestniczy w życiu małych grup formacyjnych (ministranci, oaza itp.) reprezentuje szkołę (parafię) w konkursie przedmiotowym (olimpiadzie)	starannie wykonuje powierzone przez katechetę zadania przejawia postawę apostołską	niezbyt chętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie uczestniczy w rekolacjach szkolnych			

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA

SEMESTR I

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Żyję miłością we wspólnocie	okazuje wdzięczność Bogu za dar życia wymienia etapy życia Jezusa w dążeniu do zbawienia człowieka wymienia miejsca objawień Matki Bożej (Fatima, La Salette...) przytacza najważniejsze przesłania objawień fatimskich mówi z pamięci słowa nakazu Jezusa (Mt 28,19-20a)	interpretuje tekst biblijny o miłości Boga do człowieka jeszcze przed jego narodzeniem (Ps 139,13-15) rozpoznaje wydarzenia z własnego życia jako elementy planu Bożego interpretuje perykopę o bogatym młodzieńcu (Łk 18,18-23) podaje przyczyny, dla których bogaty młodzieniec nie potrafił zrealizować planu przemiany swojego życia podaje powody, dla których przesłanie fatimskie jest nadal aktualne uzasadnia, dlaczego chrześcijanin powinien modlić się o dobro dla świata wyjaśnia tekst biblijny Mt 5,3-12 wymienia środowiska, w których może dawać świadectwo wiary	uzasadnia, że Bóg pragnący dobra człowieka nie usuwa problemów życiowych lecz pomaga je pokonać świadomie przyjmuje fakt, że jego życie jest włączone w Boży plan dla świata charakteryzuje działanie Jezusa, jako konsekwentne realizowanie planu zbawienia świata uzasadnia, dlaczego nie można zatrzymać się dążeniu do świętości wyjaśnia teksty objawień fatimskich w kontekście troski Maryi o świat uzasadnia, dlaczego pokój na świecie uzależniony jest od więzi człowieka z Bogiem wymienia współczesne znane postaci, które dawały świadectwo życia duchem ośmiu błogosławieństw wskazuje, w jaki sposób codziennym działaniem idzie po śladach Jezusa	porównuje etapy życia Jezusa z własnymi (nieustanne powtarzanie się radości, cierpienia i chwały) poszukuje własnego projektu życia i konfrontuje go z Bożym planem (Jan Paweł II, List do młodych) określa, co wspólnie z innymi może zrobić dla świata i środowiska, w którym żyje daje świadectwo, że modli się na różańcu za siebie i świat wyjaśnia, dlaczego chrześcijanin jest odpowiedzialny za wiarę innych charakteryzuje cechy człowieka, który jest gotowy świadczyć o Jezusie swoim życiem	uzasadnia swą decyzję włączenia Bożego planu we własny projekt przyszłego życia
II. Rodzina	wyjaśnia, czym jest miłość wymienia sposoby przeżywania miłości w rodzinie wymienia wartości chrześcijańskie pielęgnowane w rodzinie wskazuje dziedziny życia rodzinnego, w	wymienia, kiedy w rodzinie można nauczyć się relacji miłości opisuje konkretne sytuacje, które nauczyły go postawy miłości wskazuje, w jaki sposób wyraża postawę szacunku dla rodziny jako szkoły miłości wylicza współczesne zagrożenia dla rodziny opisuje współczesny model rodzi-	definiuje, na czym polega odpowiedzialność w relacjach miłości opisuje sytuacje, w których miłość przejawia się w służbie, oddaniu i poświęceniu dokonuje oceny cech charakteryzujących współczesną rodzinę argumentuje potrzebę realizacji chrześcijańskich wartości w rodzinie uzasadnia, że Święta Rodzina może i	wyjaśnia, które sytuacje w miłości wymagają przebaczenia podaje przykłady sytuacji, gdy przyjmuje postawę otwartości na uczenie się miłości w rodzinie uzasadnia swe pragnienie budowania w przyszłości rodziny chrześcijańskiej	daje świadectwo, w jaki sposób zachęca innych do przyjmowania sakra-

	<p>których możemy wzorować się na Świętej Rodzinie</p> <p>pamięta treść przysięgi małżeńskiej</p> <p>wylicza cechy udanego małżeństwa</p> <p>podaje, że naturalne planowanie rodziny stanowi styl życia</p> <p>określa, czym jest rodzicielstwo</p> <p>wyjaśnia pojęcie macierzyństwa i ojcostwa</p> <p>definiuje, co to jest antykoncepcja</p> <p>podaje prawdę o miłości Boga, który szuka człowieka</p> <p>wylicza skutki sakramentu pokuty i pojednania</p>	<p>ny</p> <p>interpretuje teksty biblijne mówiące o wzajemnych relacjach osób tworzących Świętą Rodzinę</p> <p>wyjaśnia, czym jest miłość, wierność i uczciwość małżeńska</p> <p>wylicza naturalne metody planowania rodziny</p> <p>wymienia postawy wynikające z prawdziwej miłości kobiety i mężczyzny</p> <p>wylicza skutki uboczne antykoncepcji hormonalnej</p> <p>wyjaśnia, na czym polega zapłodnienie <i>in vitro</i></p> <p>podaje prawdę, że przebaczenie i pojednanie prowadzi do doświadczenia miłości</p> <p>omawia znaczenie warunków sakramentu pokuty i pojednania</p>	<p>powinna być wzorcem godnego i świętego życia naszych rodzin</p> <p>omawia, w jaki sposób stara się naśladować cnoty dostrzeżone w rodzinie z Nazaretu</p> <p>charakteryzuje relacje wskazujące na udaną rodzinę</p> <p>wskazuje i omawia możliwości pokonywania trudności w małżeństwie i rodzinie</p> <p>charakteryzuje wybraną metodę planowania rodziny</p> <p>argumentuje sens życia zgodnie z naturą</p> <p>wymienia rodzaje antykoncepcji</p> <p>dokonuje moralnej oceny środków antykoncepcyjnych</p> <p>omawia, dlaczego zapłodnienie <i>in vitro</i> nie jest etyczne</p> <p>wyjaśnia, jaki zachodzi związek między sakramentem pokuty i pojednania a Eucharystią</p> <p>wyjaśnia, dlaczego Eucharystia oraz sakrament pokuty i pojednania stanowią czytelny znak miłości Jezusa do człowieka</p>	<p>redaguje tekst modlitwy, w której za wstawiennictwem Świętej Rodziny prosi Boga o wzrastanie własnej rodziny w świętości</p> <p>uzasadnia postawę gotowości budowania związku zgodnie ze słowami przysięgi małżeńskiej</p> <p>wyjaśnia, czym jest naprotechnologia</p> <p>uzasadnia postawę otwartości i odpowiedzialności za nowe życie</p> <p>uzasadnia, że wykluczenie płodności niszczy miłość</p> <p>uzasadnia postawę sprzeciwu wobec nieetycznych koncepcji związanych z darem ludzkiej płodności</p> <p>uzasadnia postawę uczenia się miłości przez korzystanie ze znaków sakramentalnych</p>	<p>mentów</p>
--	---	--	---	--	---------------

<p>III.</p> <p>Duch Święty</p>	<p>uzasadnia, że wiara w Boga jest wielką wartością</p> <p>wyjaśnia, dlaczego należy przyjąć miłość Jezusa i odpowiedzieć na nią</p> <p>wskazuje na wątki, tematy i postaci biblijne obecne w literaturze pięknej</p> <p>podaje prawdę, że w</p>	<p>wymienia z <i>Credo</i> poszczególne prawdy wiary</p> <p>określa cel swojego życia (jako gimnazjalisty) w aspekcie chrześcijańskim</p> <p>przedstawia, na czym polegała przemiana życia wybranych postaci biblijnych (św. Piotr, Maria Magdalena, św. Tomasz, uczniowie z Emaus, Szawel)</p> <p>wskazuje sytuacje życiowe, które szczególnie uświadamiają po-</p>	<p>wyjaśnia, co to znaczy dobrze realizować swoje powołanie</p> <p>dokonuje oceny swojej postawy wiary</p> <p>opisuje skutki pójścia za Jezusem</p> <p>potrafi właściwie ocenić swoją postawę wiary w świetle słowa Bożego</p> <p>prezentuje przesłanie wybranego utworu inspirowanego Pismem Świętym</p> <p>referuje własne zainteresowanie literaturą powstałą z inspiracji biblijnych</p> <p>samodzielnie odkrywa motywy biblijne</p>	<p>podejmuje i referuje wobec klasy swoje działania pogłębiające wiarę: lekturę Pisma Świętego, prasy katolickiej</p> <p>uzasadnia, dlaczego z ufnością powierza swoje życie Jezusowi</p> <p>wyraża pragnienie przemiany życia i omawia podejmowane w tym kierunku działania</p>	<p>angażuje się w prace dla dobra Kościoła i świata w swoim najbliższym otoczeniu</p>
--	--	--	--	--	---

	<p>Biblii Bóg kieruje swoje słowa do wszystkich ludzi i do każdego człowieka indywidualnie</p> <p>potrafi odszukać wskazany fragment biblijny</p> <p>mówi z pamięci formułę udzielania chrztu</p> <p>wymienia obrzędy wyjaśniające chrzest</p> <p>podaje datę swojego chrztu</p> <p>wymienia siedem sakramentów świętych</p> <p>podaje definicję sakramentu bierzmowania</p> <p>wyjaśnia związek sakramentu bierzmowania z chrztem</p> <p>podaje, że przygotowanie do przyjęcia sakramentów (w tym bierzmowania) obejmuje formację zarówno w zakresie wiedzy, jak i postaw (formacja duchowa)</p> <p>podaje, kto i w jaki sposób udziela sakramentu bierzmowania</p> <p>wymienia znaki sakramentu</p> <p>wymienia siedem darów oraz owoce Ducha Świętego</p> <p>modli się do Ducha Świętego</p>	<p>trzebę zbawienia</p> <p>wymienia tytuły przynajmniej kilku utworów literackich nawiązujących do Biblii</p> <p>wymienia zasady prywatnej lektury Pisma Świętego</p> <p>czyta tekst biblijny ze zrozumieniem</p> <p>uzasadnia potrzebę modlitwy do Ducha Świętego przy czytaniu Biblii</p> <p>potrafi zademonstrować sposób udzielenia chrztu w nagłym wypadku</p> <p>podaje, w jaki sposób stara się podtrzymać swą więź z Chrystusem</p> <p>wymienia znaki towarzyszące poszczególnym sakramentom</p> <p>umacnia swoją więź z Chrystusem przez przyjmowanie sakramentów i rozwijanie ich owoców</p> <p>odpowiedzialnie podejmuje decyzję przyjęcia sakramentu bierzmowania</p> <p>uzasadnia swoje pragnienie przyjęcia sakramentu bierzmowania</p> <p>wyjaśnia, na czym polega godne udzielanie i przyjmowanie sakramentów</p> <p>podejmuje refleksję nad własną gotowością do podjęcia starań o przyjęcie sakramentu bierzmowania</p> <p>uzasadnia swoje pragnienie przyjęcia darów Ducha Świętego w sakramencie bierzmowania</p> <p>wyjaśnia zależność owocu od przyjęcia darów Ducha Świętego</p> <p>uzasadnia konieczność współpra-</p>	<p>w utworach literackich</p> <p>podaje przykłady osób którzy spotkali się z Bogiem przez czytanie Biblii</p> <p>stawia pytania do przeczytanego tekstu</p> <p>uzasadnia, że Biblia jest księgą ponadczasową</p> <p>wyjaśnia, na czym polega nowe życie otrzymane na chrzcie</p> <p>podaje, w jaki sposób wyraża wdzięczność Bogu, rodzicom i chrześniakom za chrzest</p> <p>omawia podział sakramentów i sposób ich udzielania</p> <p>w oparciu o odpowiednie teksty biblijne (J 14,26; J 16,13-15; Dz 1-8)</p> <p>omawia rolę Ducha Świętego w swoim życiu</p> <p>wskazuje sfery życia, w których należy podjąć pracę nad sobą, by dobrze przygotować się do sakramentu bierzmowania</p> <p>omawia sposoby przygotowania do poszczególnych sakramentów</p> <p>wyjaśnia znaczenie znaków i gestów sakramentu bierzmowania</p> <p>rozpoznaje, jakie dary Ducha otrzymał i jakie Jego owoce powinien szczególnie rozwijać</p> <p>uzasadnia potrzebę pracy nad rozwojem owoców Ducha w swoim życiu</p> <p>pamięta i rozumie analizowane teksty biblijne i paragrafy KKK</p> <p>wyjaśnia wartość sakramentu bierzmowania</p> <p>uzasadnia pragnienie pogłębienia swojej wiary i unikania grzechów ciężkich</p> <p>wymienia najbardziej znanych przedstawicieli ruchu ekumenicznego</p>	<p>wyjaśnia, na czym polega modlitewna i medytacyjna lektura Pisma Świętego</p> <p>wyznacza sobie miejsce i czas na codzienną lekturę Biblii</p> <p>daje świadectwo, w jaki sposób poszukuje w Biblii wskazówek do własnego życia</p> <p>wyjaśnia symbolikę obrzędów chrztu</p> <p>interpretuje teksty liturgiczne odnoszące się do chrztu</p> <p>uzasadnia, że przyjmowanie kolejnych sakramentów umacnia i pogłębia osobistą więź chrześcijanina z Chrystusem</p> <p>interpretuje wybrane teksty liturgiczne odnoszące się do bierzmowania</p> <p>dokonyuje samooceny w dziedzinie wiedzy religijnej i duchowego rozwoju</p> <p>określa odpowiedzialność szafarzy przed Bogiem za właściwe przygotowanie kandydatów do sakramentów</p> <p>wyjaśnia, że pod widzialnym znakiem dokonuje się niewidzialna rzeczywistość</p> <p>określa swą gotowość do współdziałania z Duchem Świętym, aby rozwijać Jego owoce w swoim ży-</p>	<p>angażuje się w głoszenie Dobrej Nowiny swoim rówieśnikom.</p>
--	---	--	---	---	--

	<p>wyjaśnia nazwę „bierzmowanie” podaje przykłady trudności dotyczących wiary wymienia grzechy przeciw Duchowi Świętemu przyjmuje prawdę o istnieniu piekła definiuje pojęcie ekumenizmu podaje definicję pojęć: katolik, prawosławny, protestant wyraża szacunek wobec inaczej wierzących określa pojęcie nowej ewangelizacji</p>	<p>cy z Duchem Świętym w rozwinięciu Jego darów potrafi rozpoznać obecność owoców Ducha Świętego w swoim życiu wymienia warunki otrzymania Ducha Świętego interpretuje tekst Dz 8,14-24 pamięta słowa Jezusa z Ewangelii Mk 3,28-29 wymienia przyczyny podziału i podstawy jedności chrześcijan podaje datę tygodnia modlitw o jedność charakteryzuje postawy budujące i niszczące jedność omawia działania, jakie podejmuje w poczuciu odpowiedzialności za jedność chrześcijan podaje przykłady działań w ramach nowej ewangelizacji</p>	<p>wskazuje perspektywy i granice ekumenizmu omawia historię ruchu ekumenicznego uzasadnia, dlaczego świat potrzebuje nowej ewangelizacji</p>	<p>ciu z zaangażowaniem włącza się w modlitwę o dobre przygotowanie do sakramentu bierzmowania i omawia podejmowane w tym kierunku kroki wyjaśnia, dlaczego grzechy przeciw Duchowi Świętemu zamykają drogę do nieba charakteryzuje podobieństwa i różnice poszczególnych wyznań (katolicyzm, prawosławie, protestantyzm, anglikanizm, starokatolicyzm) wyjaśnia i uzasadnia pojęcia interkomunii, sukcesji apostoelskiej uczestniczy w tygodniu modlitw o jedność charakteryzuje nowe sposoby głoszenia Chrystusa</p>	
<p>VII. Wydarzenia zbawcze (tematy 56-58)</p>	<p>pamięta najważniejsze wydarzenia z życia swojego patrona prosi w modlitwie swojego patrona o wstawiennictwo u Boga podaje prawdę, że biblijne określenie Słowo odnosi się do Syna Bożego oddaje cześć małemu Jezusowi uznając w nim Bożego Syna ukazuje Mędrców jako przedstawicieli wszystkich ludzi</p>	<p>podaje naukę Kościoła na temat komunii ze świętymi podaje przykłady wstawiennictwa świętych określa przesłanie tekstu biblijnego J 1,1-18 (odwieczne i nieskończone Słowo wkracza w ludzki wymiar czasu i przestrzeni, w ludzkie życie i śmierć) definiuje pojęcie „Objawienie Pańskie” uzasadnia, że najlepszym darem dla Jezusa są dobre uczynki</p>	<p>wyjaśnia, na czym polega wstawiennictwo świętych, uzasadnia, że bliska więź ze świętymi pomaga być blisko Boga, wyjaśnia, na czym polega naśladowanie swojego patrona wyjaśnia, że Słowo Boże - Jezus stał się człowiekiem, by wypełnić Boży plan zbawienia podaje, że 6 stycznia Kościół w Polsce obchodzi Dzień Pomocy Misjom określa, co będzie jego osobistym darem dla Jezusa</p>	<p>wyjaśnia znaczenie słów św. Teresy od Dzieciątka Jezus, „Przejdę do mojego nieba, by czynić dobrze na ziemi”. uzasadnia, dlaczego Bóg pełen mocy stał się słabym dzieckiem interpretuje fragmenty prefacji o Bożym Narodzeniu wyjaśnia symboliczne znaczenie darów ofiarowanych Jezusowi przez Mędrców</p>	

	wymienia, co może być darem współczesnego człowieka dla Jezusa				
--	--	--	--	--	--

Semestr II

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Kościół powszechny	<p>charakteryzuje rolę Jezusa w powstaniu Kościoła</p> <p>wyjaśnia, co to znaczy, że Kościół jest wspólnotą</p> <p>wymienia podstawowe prawdy o Kościele</p> <p>podaje nazwiska biskupów swojej diecezji</p> <p>szanuje swoich pasterzy i dba o ich dobre imię</p> <p>wymienia wyznania chrześcijańskie</p> <p>wyraża szacunek wobec innych wyznań</p> <p>określa pojęcie łaski Bożej</p> <p>wymienia i omawia elementy liturgii słowa w skupieniu słucha słowa Bożego</p> <p>wymienia podstawowe znaki i symbole liturgiczne</p> <p>okazuje należyłą cześć przedmiotom kultu religijnego</p>	<p>opisuje na podstawie tekstów biblijnych etapy ustanowienia Kościoła</p> <p>utożsamia się ze wspólnotą Kościoła</p> <p>mówi z pamięci tekst <i>Credo</i> z zaangażowaniem modli się za Kościół</p> <p>wyjaśnia nazwę „hierarchiczna struktura Kościoła”</p> <p>wymienia zadania, jakie Bóg powierzył hierarchom Kościoła</p> <p>ocenia krytycznie potoczne opinie na temat hierarchii Kościoła</p> <p>w modlitwie wyraża troskę o biskupów i kapłanów</p> <p>wymienia kręgi przynależności do Kościoła</p> <p>podaje, co pomaga stawać się prawdziwym chrześcijaninem</p> <p>wymienia warunki i sposoby przyjęcia przez człowieka łaski Bożej</p> <p>w ufnej modlitwie prosi Boga o Jego łaskę</p> <p>omawia sposoby odpowiedzi człowieka na słowo Boże</p> <p>wyraża gotowość pełnej odpowiedzi na słowo Boże i wskazuje, w jaki sposób aktualizuje je w swoim</p>	<p>interpretuje biblijne obrazy Kościoła</p> <p>określa swoje miejsce i rolę w Kościele</p> <p>wyjaśnia, co to znaczy, że Kościół jest jeden, święty, powszechny i apostołski</p> <p>uzasadnia, dlaczego każdy katolik jest odpowiedzialny za Kościół</p> <p>wyjaśnia pojęcia: Stolica Apostolska, papież, kuria rzymska, nuncjusz, konferencja episkopatu, metropolia, metropolita, diecezja, biskup, parafia, proboszcz.</p> <p>rozpoznaje na zdjęciu biskupów swojej diecezji oraz kapłanów pracujących w parafii</p> <p>uzasadnia potrzebę identyfikacji z własnym wyznaniem</p> <p>wskazuje miejsce Pisma Świętego w życiu chrześcijanina</p> <p>wyjaśnia prawdę wiary o konieczności łaski Bożej do zbawienia</p> <p>charakteryzuje swą gotowość przyjęcia i współpracy z łaską Bożą</p> <p>charakteryzuje liturgię jako dialog Boga z człowiekiem</p> <p>układa wezwania modlitwy wiernych</p> <p>interpretuje znaki, symbole liturgiczne oraz postawy występujące podczas liturgii</p>	<p>prezentuje postawę odpowiedzialności za Kościół, włącza się w dzieło ewangelizacji, w działalność charytatywną, bierze czynny i pełny udział w liturgii</p> <p>potrafi graficznie lub opisowo wyrazić wskazane teksty z KKK</p> <p>wskazuje, w jaki sposób przejawia troskę o Kościół w aspekcie jego przymiotów</p> <p>charakteryzuje poszczególne stopnie w hierarchii Kościoła</p> <p>wyjaśnia, czego dotyczy nieomylność papieża i kolegium biskupów na soborze powszechnym</p> <p>charakteryzuje kręgi przynależności do Kościoła</p> <p>wyjaśnia i uzasadnia konieczność łaski Bożej do zbawienia</p> <p>charakteryzuje współpracę człowieka z łaską Bożą na drodze <i>Ośmiu Błogosławieństw</i></p> <p>angażuje się w przygotowa-</p>	<p>angażuje się w prace na rzecz parafii</p>

	<p>wymienia i omawia elementy liturgii eucharystycznej</p> <p>wymienia i określa trzy rzeczywistości Kościoła (pielgrzymujący, cierpiący i chwalebny)</p> <p>wymienia najbardziej znane tytuły Maryi</p> <p>wymienia uroczystości i święta maryjne oraz miesiące jej poświęcone</p>	<p>im życiu</p> <p>poprawnie i z szacunkiem wykonuje gesty liturgiczne</p> <p>wymienia sakramenty, które udzielane są podczas Mszy Świętej</p> <p>uzasadnia związek pozostałych sakramentów z Eucharystią</p> <p>z wiarą przyjmuje Komunię Świętą ofiarując ją za żywych i umarłych członków Kościoła</p> <p>wskazuje w Piśmie Świętym teksty wprost mówiące o Maryi i odnoszące się do Niej proroctwa</p> <p>podaje przykłady kultu maryjnego w różnych krajach</p>	<p>wyjaśnia symbolikę darów niesionych do ołtarza i ich związek z codziennym życiem chrześcijanina</p> <p>podaje, w jaki sposób wyraża troskę o potrzeby wspólnoty Kościoła</p> <p>wyjaśnia znaczenie Eucharystii dla budowania jedności Kościoła w wymiarze doczesnym i wiecznym</p> <p>interpretuje biblijne teksty dotyczące Maryi</p> <p>charakteryzuje postawę Maryi wobec Bożego słowa</p>	<p>nie komentarzy, czytań, modlitwy wiernych</p> <p>przyporządkowuje poszczególne znaki, symbole i postawy liturgiczne do odpowiednich momentów Mszy Świętej</p> <p>z zaangażowaniem włącza się w przygotowanie obrzędów liturgii eucharystycznej i aktywnie w niej uczestniczy</p> <p>uzasadnia bogactwo maryjnego kultu na całym świecie</p> <p>aktywnie uczestniczy w przygotowaniach i obchodach maryjnego święta</p>	
V. Świat	<p>wymienia żydowskich i rzymskich prześladowców chrześcijan pierwszych wieków</p> <p>wskazuje źródła odnoszące się do początków chrześcijaństwa oraz starożytnych prześladowań chrześcijan</p> <p>wymienia encykliki społeczne XIX i XX w. oraz podaje ich autorów</p> <p>wykazuje, że Bóg jest dawcą zarówno wiary jak i rozumu</p> <p>podaje przykłady wykorzystania osiągnięć nauki skierowanych przeciw dobru człowieka</p>	<p>wymienia męczenników, o których jest mowa w Dziejach Apostolskich i w późniejszych źródłach historycznych</p> <p>wyraża zainteresowanie życiem pierwszych chrześcijan</p> <p>omawia najważniejsze problemy społeczne XIX i XX w.</p> <p>wyjaśnia pojęcia: rewolucja, modernizm, katolicki ruch społeczny</p> <p>respektuje prawa człowieka, wyraża sprzeciw wobec ich naruszania</p> <p>podaje argumenty, że człowiek może poznać Boga za pomocą rozumu (KKK 35-38)</p> <p>uzasadnia, że wiara i rozum wzajemnie się przenikają</p> <p>jest otwarty na poznawanie prawdy o człowieku</p> <p>potrafi umotywić stan życia konsekrowanego</p>	<p>omawia misyjną działalność apostołów</p> <p>wyjaśnia przyczyny niechęci Żydów do chrześcijan w I w.</p> <p>charakteryzuje postawę chrześcijan-męczenników (I-IV w.)</p> <p>potrafi ocenić stanowisko papieży wobec ideologii marksistowskiej</p> <p>wskazuje, w jaki sposób wyraża odpowiedzialność za dobro społeczności, w których żyje</p> <p>przedstawia nauczanie Kościoła w trakcie Soboru Watykańskiego I na temat nauki i wiary</p> <p>uzasadnia, że badania naukowe zajmują się pochodzeniem ciała ludzkiego a wiara pochodzeniem człowieka (Darwin)</p> <p>interpretuje słowa Chrystusa i Kościoła wzywające do życia konsekrowanego</p> <p>wyraża zainteresowanie formą życia</p>	<p>opisuje rozwój chrześcijaństwa w warunkach prześladowań</p> <p>podejmuje refleksję nad swoją relacją do Chrystusa w kontekście misyjnego zaangażowania i męczeństwa pierwszych chrześcijan</p> <p>włącza się w dzieło misyjne Kościoła przez modlitwę i wsparcie materialne</p> <p>charakteryzuje działania katolickiego ruchu społecznego w ostatnich latach XIX w.</p> <p>prezentuje krytyczną postawę wobec ideologii niezgodnych z wiarą katolicką</p> <p>wyjaśnia, że myśl o wzajemnym przenikaniu się wiary i rozumu jest obecna w nau-</p>	<p>uczestniczy w misyjnej działalności Kościoła przez modlitwę, dobre czyny, troskę o gazetkę misyjną itp.</p>

<p>wymienia różne formy życia poświęconego Bogu modli się za różne stany w Kościele określa, na czym polega misyjny charakter Kościoła wymienia najważniejsze religie świata (judaizm, buddyzm, islam, chrześcijaństwo) wyraża szacunek wobec religii własnej oraz religii innych zachowuje powściągliwość w ocenie innych ludzi, szczególnie w sytuacji gdy niewiele o nich wie określa pojęcie terroryzmu oraz organizacji i ataków terrorystycznych wyraża sprzeciw wobec stosowania przemocy, również w upominaniu się o słuszne prawa definiuje, co to jest sekta wymienia niebezpieczeństwa, jakie niosą ze sobą sekty jest wierny jednemu Bogu podaje datę uroczystości Wniebowzięcia NMP</p>	<p>poszukuje własnej drogi życiowej opisuje charakter pracy misyjnej posługując się cytatami biblijnymi, wyjaśnia cel misji katolickich podaje czas powstania, podstawowe założenia i terytorium występowania wyjaśnia pojęcia: religia monoteistyczna i politeistyczna podaje przykłady powtarzanych często opinii na temat wydarzeń i ludzi związanych z Kościołem rozdziela prawdę faktów i narzucający często w mediach sposób myślenia o nich wymienia zasady moralne, jakie łamane są w przygotowaniu i przeprowadzaniu ataków terrorystycznych określa szkodliwość działania sekt potrafi bronić swojej wiary podaje datę ogłoszenia dogmatu o wniebowzięciu NMP (Pius XII, 1950 r.) podaje, że Jan Paweł II powierzył Maryi siebie i swoją posługę papieską powierza Maryi własne życie</p>	<p>poświęconego Bogu wskazuje terytorialny zasięg katolickich misji wyjaśnia omawiane teksty biblijne i paragrafy KKK charakteryzuje podobieństwa i różnice głównych religii świata wykazuje, w jaki sposób daje świadectwo bycia chrześcijaninem wyjaśnia okoliczności tworzenia i cel rozpowszechniania krzywdzących opinii i stereotypów uzasadnia, że nawet dla słusznych dążeń nie wolno posługiwać się zbrodniczymi metodami, wymierzonymi w niewinnych ludzi wyraża przekonanie, że Bóg wspiera tych, którzy stosują Jego metody podaje objawy uzależnienia się od sekty podaje sposoby obrony przed werbowaniem do sekty jest krytyczny wobec oferowanych propozycji „innej wiary” wyjaśnia dogmat o wniebowzięciu NMP określa cel błogosławienia kwiatów i ziół wyjaśnia znaczenie zawołania papieskiego Jana Pawła II „Totus Tuus”</p>	<p>czaniu Soboru Watykańskiego I, a także w encyklice Jana Pawła II „Fides et ratio” omawia rozwój życia zakonnego w dziejach chrześcijaństwa charakteryzuje rozwój misji katolickich na różnych kontynentach porównuje religie świata określając specyfikę chrześcijaństwa uzasadnia konieczność poznania pełnych okoliczności zaistniałych faktów, by móc je prawidłowo ocenić poszukuje obiektywnych źródeł wiedzy na temat nagłaśnianych zdarzeń podaje przykłady skuteczności walki metodami pokojowymi (Gandi, Martin Luter King, „Solidarność”, aksamienna rewolucja) potrafi rozpoznać, że ktoś przystał do sekty wyjaśnia ludową nazwę uroczystości Matki Bożej Zielonej uzasadnia, dlaczego pielgrzymki zmiernają na Jasną Górę na uroczystość wniebowzięcia</p>	
---	--	---	---	--

<p>VI. Moje zasady</p>	<p>określa, czym jest sumienie podaje przykłady funkcjonowania sumienia określa, czym jest powinność moralna wymienia, co pomaga dokonywać wyborów między dobrem a złem definiuje pojęcie prawo Boże wymienia obowiązki wobec Boga wynikające z Bożych przykazań wyraża postawę dążenia do dobra i sprzeciwu wobec zła podaje przykłady znanych sobie osób, które pracą nad sobą zmieniły swoje życie wymienia zagrożenia ludzkiego życia w poszczególnych jego etapach (od poczęcia do naturalnej śmierci) i wymiarach (fizycznym, psychicznym i duchowym) wyraża wdzięczność Bogu za dar każdego ludzkiego życia wymienia wartości, którymi powinien kierować się chrześcijanin definiuje pojęcie totalitaryzmu</p>	<p>wskazuje, na czym powinna opierać się formacja sumienia wyraża troskę o prawidłową formację własnego sumienia, opierając ją na nauce Chrystusa podaje przykłady sytuacji, w których dokonuje dojrzałych wyborów tego co powinien uzasadnia wartość i potrzebę oddawania czci Bogu uzasadnia, że przykazania bronią człowieka przed krzywdą naprawia wyrządzoną ludziom krzywdę określa, że rozwój osobowy człowieka uzależniony jest od chęci pracy nad sobą wymienia, jakie wymagania (wartości) chciałby postawić wobec samego siebie określa motywację przemiany życia wybranej osoby podejmuje systematyczną pracę nad sobą wskazuje teksty biblijne mówiące o wartości i świętości ludzkiego życia wyjaśnia pojęcia: fanatyzm religijny, obojętność religijna wyjaśnia, w jaki sposób młody człowiek powinien świadczyć o Chrystusie wymienia prawa i wolności, których naruszenie może prowadzić do totalitarnego zniewolenia respektuje prawa i wolności każdego człowieka w społecznościach, w których na co dzień funkcjonuje (rodzina, szkoła, grupa koleżeńska)</p>	<p>wyjaśnia, na czym polega prawidłowe oraz nieprawidłowe działanie sumienia wykazuje różnicę w postępowaniu z przymusu i własnej woli podaje przykłady wykroczeń przeciw wierze i Bożej czci charakteryzuje konsekwencje wykroczeń przeciw przykazaniom I-III charakteryzuje wykroczenia przeciw przykazaniom IV-X i ich konsekwencje wyraża szczerą skruchę z powodu obrażenia Boga i wyrządzonej ludziom krzywdy podaje owoce wytrwałości w stawianiu sobie wymagań (osiągnięcie celu) wyjaśnia, na czym polega samowychowanie uzasadnia, że miłość jest gwarantem poszanowania ludzkiego życia, a brak tego poszanowania jest konsekwencją odrzucenia i zagnębienia miłości (Bożej i ludzkiej) uzasadnia, że zarówno fanatyzm, jak i obojętność religijna są sprzeczne z postawą autentycznej religijności radośnie przeżywa swoje chrześcijaństwo i należycie wypełnia swoje chrześcijańskie obowiązki wyjaśnia, dlaczego każdy z systemów totalitarnych sprzeciwia się swobodnemu wyznawaniu wiary sprzeciwia się próbom przypisywania sobie przez kogoś lub przez jakąś grupę większych praw kosztem praw innych charakteryzuje obecność Kościoła w</p>	<p>uzasadnia konieczność formacji sumienia uzasadnia, że wybór dobra prowadzi do szczęścia dla pojedynczego człowieka i wszystkich ludzi wskazuje, w jaki sposób wyraża postawę ekspiacji za grzechy przeciw wierze i Bożej czci uzasadnia wartość przestrzegania przykazań Bożych uzasadnia, że warto przyjąć cierpienie, by osiągnąć cel wyższy uzasadnia, że bliskość Boga i wartości chrześcijańskie najlepiej rozwijają człowieka omawia, w jaki sposób wyraża troskę o ludzkie życie i zdrowie na każdym jego etapie i w każdym wymiarze (fizycznym, psychicznym i duchowym) podejmuje postanowienia i daje świadectwo o Chrystusie w środowisku, w którym żyje uzasadnia konieczność respektowania prawa do kontrolowania poczynań władzy państwowej i do nieskrępowanego wypowiedzenia krytyki pod jej adresem uzasadnia wartość ofiar ponoszonych w obronie wiary i Ojczyzny</p>	
--	---	---	--	---	--

	<p>podaje przykłady systemów totalitarnych wyraża szacunek dla ofiary z życia złożonej za Chrystusa i rodaków</p> <p>definiuje pojęcie „katolicka nauka społeczna” i określa jej związek z Ewangelią</p> <p>respektuje prawa człowieka i wyraża sprzeciw wobec ich naruszania</p>	<p>podaje przykłady historycznych wydarzeń, którym towarzyszyły hasła: „Bóg, Honor, Ojczyzna”</p> <p>wymienia encykliki społeczne, podaje ich autorów i określa tematykę</p> <p>charakteryzuje zasady: pomocności, wspólnego dobra i solidarności</p>	<p>dziejach narodu polskiego, podkreślając jego rolę w przełomowych wydarzeniach</p> <p>omawia podstawowe zasady życia społecznego</p> <p>wyjaśnia, że „dobro wspólne zostaje urzeczywistnione tam, gdzie zachowywane są prawa człowieka”</p> <p>omawia, w jaki sposób wykazuje się odpowiedzialnością za wspólne dobro w rodzinie, szkole, parafii</p>	<p>prezentuje postawę ofiarności w służbie dla Kościoła i Ojczyzny</p> <p>uzasadnia pozytywny wpływ katolickiej nauki społecznej na rozwój społeczny, polityczny i gospodarczy państwa</p>	
<p>VII.</p> <p>Wydarzenia zbawcze</p> <p>(tematy 59-61)</p>	<p>przedstawia okres Wielkiego Postu jako czas pokuty i nawrócenia</p> <p>podejmuje postanowienia wielkopostne</p> <p>podaje, że chrzest rozpoczyna nowe życie w Chrystusie</p> <p>podaje prawdę, że misją Kościoła jest zbawienie wszystkich ludzi</p>	<p>na podstawie tekstu biblijnego (Mt 21,28-32) określa, na czym polega istota nawrócenia</p> <p>definiuje pojęcie „nowe życie w Chrystusie”</p> <p>interpretuje perykopę o zmartwychwstaniu Chrystusa (Łk 24,1-8)</p> <p>przeżywa święta wielkanocne z myślą o własnym zmartwychwstaniu</p> <p>wyjaśnia, że od dnia Pięćdziesiątnicy Duch Święty pobudza serca ludzi, aby z wiarą głosili Ewangelię tym, którzy jej nie słyszeli</p> <p>ofiaruje swoje cierpienie w intencji dzieła nowej ewangelizacji</p>	<p>wskazuje, że konsekwencją nawrócenia są dobre czyny</p> <p>wyjaśnia właściwe znaczenie dobrych uczynków (post, modlitwa, jałmużna)</p> <p>podaje prawdę, że zmartwychwstanie Jezusa otwiera nam drogę do nowego życia i jest zapowiedzią naszego zmartwychwstania</p> <p>wyodrębnia i wyjaśnia słowa <i>Credo</i> odnoszące się do zmartwychwstania Chrystusa i życia wiecznego ludzi</p> <p>wskazuje, że każdy chrześcijanin jest odpowiedzialny za głoszenie wiary wobec innych</p> <p>wyjaśnia, że wielu ochrzczonych osłabło w wierze i potrzebuje ponownej ewangelizacji</p>	<p>dokonyuje wyboru postanowień wielkopostnych, które pomogą w trwałym nawróceniu</p> <p>uzasadnia fundamentalne znaczenie zmartwychwstania Jezusa dla wiary chrześcijan</p> <p>uzasadnia, dlaczego do ewangelizacji warto wykorzystywać nowoczesne środki komunikacji</p> <p>charakteryzuje wybrane inicjatywy ewangelizacyjne (Lednica, Przystanek Jezus, Orszak Trzech Króli)</p>	